

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Tomvs Vndecimvs. Et ascendit Hierosolymam Iesus, & reperit in Templo eos, qui vendebant boves, & oves, & columbas, & mensarios sedentes, & cum fecisset flagellum è funiculis, omnes ejecit è templo, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

ἐρχόμενα αὐτῶν· πλείους δὲ ἐκείνῳ πλεῖον δι-
 δασκαλίας, κατὰ τὸ ἐν τῷ ἔθνεϊ εἰσέρχεται
 εἰς κηφαριάμην ἑβραίων, καὶ ἐξήδυν ἡ ἑβραῖος
 εἰς πλοῖον πρὸς τὴν πλεῖον γέφυραν ἢ γερουσι-
 τῶν. ὡς ἀκριβοῦς τε μεταπέτιον ἀπὸ τῆς ὀρέων
 αὐτῶν, ἑβραῖος εἰς πλοῖον διαπέρασε, καὶ ἤλ-
 θεν εἰς τὴν ἰδὴν πόλιν, ἣν τὰ θεολογίας ἐπιτε-
 λέσας πρὸς τὴν πόλιν πάσας, καὶ τὰς
 κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν·
 καὶ ἄλλα ἢ πλείονα μὲν τὰ ἑβραίων, ἀπὸ δὲ ἐπι-
 σημειώσασθαι τὸν μαθητῶν ἐν τῷ πάσχα·
 καὶ ἑβραῖοις τοῖς λοιποῖς ἢ βλαβηλοῦς
 μὲν πλεῖον ἐν τῇ κηφαριάμην ἀναπέτατον, ἀλλ'
 διεκρίθη ἑβραῖος ὁ πάσχα ἐπὶ λεγόμενον.
 ὡσαύτως ἢ ὁ ἐκκλησία τῆς ἰερουσαλὴμ ἐστὶν ἐνοή-
 σατο τὰ πρὸς τῆς κηφαριάμην εἰρημολογία ἡμῶν
 ἐν ταῖς περὶ τούτων· ἐν δὲ ἀναπέτατον πλοῖον
 τυχερῶς τῆς ἰερουσαλὴμ πάσχα ὀλίγω βελπη-
 ῖον ἢ αὐτῶν, καὶ κρείττων αὐτῶν τυχερῶς
 σα, ἢ μάλιστα ἐπεὶ ἐν τῷ πάσχα τῆς ἰε-
 ρουσαλὴμ διεκρίθηται ἐν τῷ ἱερῷ οἱ πωλῆτες τῶν
 βοῶν, καὶ τὰ σέβαστα, καὶ τὰς ἀειτερεῖς· δι-
 ὅτι ἢ μάλιστα ἀναπέτατον μὴ τὴν κρείττων, ἀλλὰ
 τῆς ἰερουσαλὴμ ἐπὶ ὁ πάσχα· ὡς γὰρ οἶκος τῶ
 πατρὸς γέγονεν οἶκος ἐμπορίας τῶν τοῖς μὴ
 ἀγαθῶν αὐτῶν. ὅτι καὶ ὁ πάσχα κρείττων ἰε-
 ρουσαλὴμ, καὶ ἰερουσαλὴμ πάσχα τῶν τῶ
 κεινότερον καὶ σωματικῶν αὐτῶν ἐκλεξα-
 μένοι· ἀνεμῶν τῶν ἐν ἀλλοῖς ἔσται ἰδὴν καὶ
 τὰ πρὸς τῆς κρείττων τῶ πάσχα, πρὸς τὴν ἰε-
 ρουσαλὴμ ἰσημερίαν γινόμενα, καὶ εἰ πῆ ἔπειτα ἀπαι-
 τεῖ ὁ σέβαστα ἐπιτερεῖσθαι· ὁ ἰδὴν ἰσχυ-
 ῖον κρείττων, αὐτῶν, φησὶν, ἢ μεγάλη ἑορτή, ἢ
 γὰρ πάσχα τῶ σωτήρος τύπος ἦν, ὅτι ἐ μόνον
 ἀπὸ τῶ ὁ σέβαστα, ἀλλὰ καὶ αἰάπαυσι
 πρὸς τῶν ἰδὴν ἰδὴν, καὶ ἰδὴν τῶ πάσχα τῶ
 σωτήρος ὁ ἐν κόσμῳ ἐστήμενον, ἰδὴν ἰδὴν
 ἢ τὴν αἰάπαυσι πλεῖον ἐν γὰρ μὴ· πρὸς τῶ
 ἢ αὐτῶν πλεῖον ἰδὴν, ἢ αὐτῶν ἐν τῶ πλοῖον αἰά-
 παυσι ἐν αὐτῶν πρὸς τῶν ἰδὴν, καὶ ἰδὴν,
 μὲν μάλιστα κατὰ τὴν ἀστικὴν διωρήτῶν, ἢ ἰδὴν
 ὁ αὐτῶν κατὰ τὴν ἰδὴν· ἢ αὐτῶν εἰς ἰερο-
 σολύμα ἰησοῦς, καὶ ὡρον ἐν τῷ ἱερῷ τῶν πωλῆτων
 βοῶν, καὶ ἀειτερεῖς, καὶ τῶν κερματικῶν κρημνῶν,
 ἢ ποιήσας φεγγῆλιον ἐκ κρημνῶν ἐξέβαλεν
 ἐκ τῶ ἱερῶ, τὰ πρὸς τῶν βοῶν, καὶ τῶν βοῶν, καὶ
 τῶν κρημνῶν ἐξέβαλεν τὰ κέρματα, καὶ τὰς
 βαπτίνας αὐτῶν, καὶ τῶν τῶ ἀειτερεῖς πω-
 λῆσι εἶπεν· ἀφετε ταῦτα ἐν τῶν, μὴ ποιή-
 τε ἐν οἶκῳ τῶ πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίας· τί τε ἐμὴ ἰδὴν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ὅτι γερουσι-

A qua his sunt proxima. Cum vero finisset illam doctrinam, descendissetque de monte, denuo Capharnaum ingreditur, indeque ingressus navim, transit ad locum Gergesenorum, e quorum finibus rogatus decedere, cum navim conscendisset, trajecit, & venit in civitatem suam, ubi quibusdam fanitate reddita circumibat civitates omnes, & vicos, docens in Synagogis eorum. Aliaque quamplurima postea fiunt, antequam adnotet Matthaeus paschatis tempus. Quinetiam apud alios Evangelistas, postquam diversatus fuisset in Capharnaum Dominus, non invenitur, quod dicatur pascha esse in propinquo, quorum consilium servare poterit, qui cogitarit, quae in superioribus de Capharnaum differunt. Vid. Not. rimus, nempe dum ibi diverfaretur, in propinquo esse Iudaeorum pascha, maxime quoniam in paschate Iudaeorum inveniuntur in templo vendentes boves, & oves, & columbas; propter quae etiam non additur, Domini, sed Iudaeorum esse pascha. Vt enim domus Patris facta est domus mercatus apud eos, qui ipsam non sanctificabant, sic etiam pascha Domini factum est humanum, & Iudaicum pascha apud eos, qui illud abjectius, & corporalius elegerint. Caterum alias commodius videre erit, etiam quae ad paschatis tempus pertinent, quod circa vernalis aequinoctium contingit, & siquid aliud quaestio, qua de agitur, postulat expoliendum. Sane Heracleon haec magna, inquit, est festivitas, figura enim passionis Servatoris erat, quando non solum interficiebatur ovis, verum etiam comesa praeberet requiem; & immolata quidem passionem Servatoris in mundo significabat, comesa vero requiem futuram in nuptijs. Apposuimus autem verba ipsius, ut cum viderimus virum hunc tantis in rebus nullo apparatu versantem, sed contemptum, & sine firmitate, magis ipsum despiciamus.

TOMVS VNDECIMVS.

Et ascendit Hierosolymam Iesus, & reperit in Templo eos, qui vendebant boves, & oves, & columbas, & mensarios sedentes, & cum fecisset flagellum e funiculis, omnes ejecit e templo, oves simul, ac boves; & mensariorum as effudit, & mensas subvertit, & his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, nec facite domum Patris mei domum mercatus. Recordati vero sunt Discipuli eius

scriptum esse, zelus domus tua comedit me.

Notandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

Matth. 21. 10, & seq. **N**otandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

Matth. 21. 15, & seq. **N**otandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

Luc. 19. 41, & seq. **N**otandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

Matth. 21. 17, & seq. **N**otandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

Matth. 21. 17, & seq. **N**otandum quidem est Iohannem scribere secundum Iesu opus fuisse repertos ab ipso vendentes oves, & boves, & columbas in Templo; cum ceteri fere in fine, vicinum illud faciant dispensationi illi, quae erat tempore pas-

τις ἀπέναντι ἡμῶν, καὶ ἀθρόως ἐβόησεν ὡς οὐκ ἔδεικτο ἰσοπέδου, καὶ πᾶσαν μετ' αὐτῆς, λυσσῶντις ἀγάρατι

μήρον ἔστιν, ὁ ἕρκος τῆς οἰκῆς σου καταράζονται με. σημεῖωτόν ἐστιν ὁ μὲν ἰωάννης δὲ ἔπειτα ἔγραψεν ἱερὸν τῷ ἰσοπέδου ἀναγραφῆς ὁ παρὰ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ ἐβόησαν ἡμεῖς αὐτοὶ πωλῶντων βοῶν, καὶ ἀεζύων, καὶ ἀεζυριῶν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔγραψαν ὡς τῶν τέλει, ἐπὶ τῆς κτ' ὁ παῖς οἰκονομίας ὁ ὄρα πλῆθον ποιῶν. ὁ μὲν μεταφάσις ἔπος. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς ἱεροσόλυμα εἰσέειπεν πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, τίς ἐστὶν εἰσεῖ; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, ὅτις ἐστὶν ὁ ἀεζυριῶν φήτης ἰσοπέδου, ὁ δὲ πάλιν ἀπεῖπε τῆς γαλιλαίας. καὶ εἰσέειπεν ἰσοπέδου εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐξέβηκε πᾶσας τὰς πωλῶντας, καὶ ἀροσάζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς βραπτῆρας τῆς κολλυβιστῶν κατέσχευε, καὶ τὰς καθίδρας τῆς πωλῶντων τὰς ἀεζυριῶν. καὶ λέγων αὐτοῖς, γέγραπται, ὁ οἶκος μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται. ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιῆτε ἀνάγειον ληστῶν. ὁ δὲ μὲν κτ' ἔγραψεν εἰς ἱεροσόλυμα, ἔειπεν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πωλῶντας καὶ ἀροσάζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς βραπτῆρας τῆς κολλυβιστῶν ἀεζυριῶν, καὶ τὰς καθίδρας τῆς πωλῶντων τὰς ἀεζυριῶν, ἔειπεν ἡμεῖς ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος ἀφ' ἐν ἱερῷ. καὶ εἰσεδάσατο, καὶ ἔλεγον αὐτοῖς, καὶ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν ἀνάγειον ληστῶν. ὁ δὲ λέγων, καὶ ἄς ἤγνων, ἰδὼν τὴν πόλιν ἐκλάσασιν ἐπ' αὐτήν, λέγων, ὅτι εἰ ἔγνων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσθ' ἡμεῖς εἰρήνην. νῦν δὲ ἐκρέθη δὲ πρὸς ὀφθαλμοῦν σου ὅτι ἤγνων ἡμέρας ἐπὶ σε, καὶ ἀδικησάμενοι, καὶ σκεῦος ἐπὶ σὲ ποιήσαντες, καὶ ἐκδικησάμενοι σε, καὶ τὰ τέκνα σου, καὶ σὲ ἐκ ἀφροσύνης λήθον ἐπὶ λήθον ἐν σοὶ, ἀπ' ὧν ἐκείνη ἔγνω ὅτι κατέστη τῆς ἐπιτοκῆς σε. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πωλῶντας, λέγων αὐτοῖς, γέγραπται, καὶ ἐστὶν ὁ οἶκος μου, οἶκος προσευχῆς. ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν ἀνάγειον ληστῶν. ἐπὶ δὲ καὶ τῷ πρὸς τὴν ἡμετέραν ὅτι πῶς εἰρημνῶντος πρὸς τοὺς τοιοῦτον ἐπὶ τῇ εἰς ἱεροσόλυμα αὐτοῦ τῶν κυρίων, καὶ ἦν ταῦτα πεποιήκει ἐν τῷ ἱερῷ, τὰ πρὸς πλῆθον ἀναγράψαν ὁ ἰωάννης μὲν πολλὰ μαθητῶν, καὶ ἔπειτα αὐτὸν πορὰ τὴν ὄρα πλῆθον τοῖς ἱεροσόλυμοις. ἔπειτα ὁ καλενοῦστος τῶν εἰρημνῶν, καὶ ἀεζυριῶν καὶ ἀεζυριῶν μαθητῶν ληστῶν. καὶ ὅτι ἤγνων εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς βηθσαγαῖ πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἑλαιῶν, τότε ἰσοπέδου ἀπέστρεψε δύο μαθητῶν, λέγων αὐτοῖς. πορεύσατε εἰς τὴν καμῖνον δεξιάν, καὶ πᾶσαν μετ' αὐτῆς, λυσσῶντις ἀγάρατι

ἀγάγετέ μοι, καὶ ἐὰν τις ὑμῶν εἴπῃ, τί ποιή-
 τε. ἐρῆν ἔπ' ὁ κύριος ἀπὸν ῥεῖαν ἔρχῃ. διθύς
 ἢ ἀποσελῆ αὐτός. τῆτο δὲ γέροντες, ἵνα πλη-
 ραθῆ ὁ ῥηθὴν Δαὶ τῷ παρῶφτις λέγοντες.
 εἶπατι τῇ θυγατρὶ σιών, ἰδὲ ὁ βασιλεύς σε
 ἔρξῃ) παρῶφτις, καὶ ἐπιτεθῆκώς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον
 ἑαυτοῦ. παρῶφτις οἱ μαθηταί, καὶ ποιη-
 σάμετες καθὼς παρῶφτις αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἤγα-
 γον τὸ ὄνον, καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν
 τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ ἢ
 πλῆθος ὄχλος ἔφρασαν ἐκαστὸν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ
 ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ παρῶφτις αὐτοῖς, καὶ ἀ-
 κολοθῶντες ἐκαστῶν. ἀσπῆνα τῶν ἡφ δαβὶδ,
 διλογημῶς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ὡ-
 σπῆνα ἐν τοῖς ὑμῖνοις. εἶπῃ δὲ τῶτων ἐπὶ. καὶ
 εἰσπῆντες αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα εἰσῆλθον πᾶσαι ἡ
 πόλις, ἀπὸ πᾶσι κτήματα ἐν τοῖς παρῶφτις.
 δουτέα ἢ τὰ μύκη. καὶ ὅτε ἐγγύθον εἰς
 ἱεροσόλυμα, εἰς βηθανίαν, καὶ βηθανίαν παρῶφτις
 ὁ ἔσεν τῶν ἐλαιῶν, ἀποσελῆ δύο τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἑαγάγετε εἰς τὴν
 κάμην τὴν κατέναντι ὑμῶν. καὶ διθύς πο-
 ρεθόμενοι εἰς αὐτῶν θύρατε πῶλον δεδεμῆνον,
 ἐφ' ὃν σπῆντες ἔπα ἀφῆσαν ἐκαστῶν. λύ-
 σατε αὐτῶν, καὶ φέρετε. καὶ ἐὰν τις ὑμῶν εἴπῃ, τί
 ποιήτε τῶν εἶπατι ἔπ' ὁ κύριος ἀπὸν ῥεῖαν ἔρχῃ,
 καὶ διθύς αὐτοῖς ἀποσελῆ ἔσεν. καὶ ἀπῆλθον, καὶ ὄσον
 πῶλον δεδεμῆνον παρῶφτις ἔσαν ἔξω ἐπὶ τῶ ἀμ-
 φῶν, καὶ λύσαν αὐτῶν. καὶ τῶν τῶν ἐκαστῶν ἐπῶ-
 τον ἔλεγον αὐτοῖς, τί ποιήτε λύοντες τὸν πῶ-
 λον; οἱ ἢ εἶπον αὐτοῖς καθὼς εἶπον ἰησοῦς, καὶ
 ἀφῆσαν αὐτοῖς, καὶ φέροντες τὸν πῶλον παρῶφτις
 ἐν ἰησοῦ, καὶ ἐπιτεθῆσαν αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐ-
 τῶν, ἄλλοι ἢ σοῦδαδας κόλματες ἐκαστῶν ἀ-
 γῶν ἔφρασαν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ παρῶφτις
 τῶν, καὶ οἱ ἀκολοθῶντες ἐκαστῶν. ἀσπῆνα, δι-
 λογημῶς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. δι-
 λογημῶν ἢ ἐρχόμενος ἢ βασιλεύς τῶ πατρὸς
 ἡμῶν δαβὶδ, ὡσπῆνα ἐν τοῖς ὑμῖνοις. ἐ εἰ-
 σπῆντες εἰς ἱεροσόλυμα, εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πε-
 ρελαίματος πόρτα, ἐπὶ ἡδὴ ἔσεν τῶ ἀσπῆ,
 ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μὲν τῶν ἡφ, καὶ τῇ ἐπαυ-
 ρον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας ἐπὶ νασπῆ-
 εἶπα μὲν τῶν ἐνεαινομῶντος οὐκῆς οἰκονο-
 μῆν, ἔφρασαν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ εἰσπῆντες
 εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβαλῆν τῶν πωλῶντες,
 καὶ τὰ ἔσεν τῶ λακῶ τῶτων ἐν ἡφ. καὶ ἐγγί-
 τῶ ὡς ἤγισεν εἰς βηθανίαν καὶ βηθανίαν, παρῶφτις
 ὁ ἔσεν ὁ καλόμενος ἐλαιῶν, ἀποσελῆ δύο τῶν
 μαθητῶν λέγων. ἑαγάγετε εἰς τὴν κατέναντι
 κάμην, ἐν ἢ εἰσπορευόμενοι θύρατε τῶ-

A solvite, & adducite mihi: & si quis vobis
 aliquid dixerit, dicetis: Dominus his opus
 habet, & confestim dimittet eos. Hoc au-
 tem totum factum est, ut impleretur quod
 dictum est per Prophetam dicentem: Dicite
 filie sion; Ecce Rex tuus venit tibi man-
 suctus, & sedens super asinam, & pullum
 filium subjugii. Profecti autem Discipuli fe-
 cerunt sicut praeceperat illis Iesus, & addu-
 xerunt asinam, & pullum, & imposuerunt
 super eos vestimenta sua, & insedit illis.
 Plurima autem turba straverunt vestimenta
 sua in via. Alij autem cedebant ramos de
 arboribus, & sternebant in via. Porro tur-
 ba, quae precedebant, & sequebantur, cla-
 mabant dicentes: Hosanna filio David: benedi-
 ctus qui venit in nomine Domini: Hosanna
 in altissimis. Deinde vero sequuntur: Et
 cum intrasset ipse Hierosolyma, commota est
 universa civitas: quae in superioribus ci-
 tavimus. Nunc vero verba Marci confi-
 deremus: Et cum appropinquant Hieroso-
 lymis ad Bethphage, & Bethaniam juxta
 montem olivarum emittit duos de discipulis
 suis, & dicit illis: Abite in vicum, qui e-
 regione vestri est, & statim ingredientes in
 illum inveniatis pullum alligatum, super
 quem nullus hominum sedit, solvite eum,
 & adducite. Et si quis vobis dixerit, cur
 facitis hoc, dicite quod Dominus eo opus ha-
 bet: & continuo illum mittet huc. Abie-
 runt autem, & invenerunt pullum alliga-
 tum juxta ianuam foris in bivio, & solvunt
 illum. Et nonnulli eorum, qui illic stabant,
 dicebant illis: Quid facitis solventes pul-
 lum? At illi dixerunt eis, quemadmodum
 praeceperat Iesus: & sternerunt illos, & ad-
 duxerunt pullum ad Iesum, & injecerunt
 illi vestimenta sua, [seditque super illum.
 Multi vero vestimenta sua sternebant in
 viam.] [Alij autem frondes cedebant de
 arboribus, & sternebant in via.] Et qui
 precedebant, quique sequebantur clamabant
 dicentes: Hosanna, benedictus qui venit in
 nomine Domini, Benedictum quod venit re-
 gnum nomine Domini patris nostri David,
 Hosanna in altissimis. Et ingressus est Hiero-
 solymam, & in Templum Dominus, &
 cum circumspexisset omnia, iamque tempus
 esset vespertinum, egressus est Bethaniam
 cum Duodecim: & postero die, cum exisset
 Bethania, esurivit. [Et post ficus arefacta
 mysterium, veniunt iterum Hierosolyma.]
 Et ingressus in Templum cepit eiecere ven-
 dentes, & quae sequuntur hunc in mo-
 dum à Luca narrata: Et venit cum ap-
 propinquasset ad Bethphage, & Bethaniam
 juxta monsem, qui vocatur olivarum, misit
 duos discipulorum suorum dicens: Abite in
 castellum, quod est ex adverso, in quod in-

Marci 11. 1, 2 & seq.

Hec è Pa-
 ritioniana
 interpretat.
 sione sup-
 riorum.

Hec è p-
 phetia d
 Petri 11.

Luc 19 29,
 & seq.

Pars II.

Y

trocantes invenietis pullum alligatum, in quo nemo hominum unquam sedit; solvite, & adducite: & si quis vos interrogaverit, Quare solvitis? sic dicetis eis, Quia Dominus eo opus habet. Abierunt autem qui missi erant, & invenerunt sicut dixerat. Solventibus autem illis pullum, dixerunt domini eius ipsis: Quare solvitis pullum? at illi dixerunt: Quia Dominus eo opus habet. Et dixerunt illum ad Iesum: iniecitque vestimentis suis super pullum imposuerunt Iesum. Proficiscente autem illo susceperunt vestimenta sua in via. Et cum appropinquaret iam ad descensum montis olivarum, ceperunt omnis multitudo Discipulorum gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus, quas viderant, virtutibus, dicentes: Benedictus rex, qui venit in nomine Domini: Pax in caelo, & gloria in altissimis. Et quidam Phariseorum & turba dixerunt illi: Magister increpa Discipulos tuos: quibus respondens ipse ait: Dico vobis, si hi tacuerint, lapides clamavros. Et ut appropinquavit intimis civitatem, flevit super illa, & quae sequuntur a nobis posita. Atque Iohannes post illud: Ascendit Iesus Hierosolymam, & reperit in Templo vendentes oves, & boves, pluribus interjectis alterum Domini enarrans ad Hierosolymam ascensum, post eam cenam, quae Bethaniae fuit, ante sex dies paschatis, in qua Martha ministrabat Lazaro accumbente, haec inquit: Postero die turba multa, quae venerat ad diem festum, cum audisset, quod venisset Iesus Hierosolymam, acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant: Osanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, rex Israelis. Nactus autem Iesus asellum insedit ei, sicut scriptum est: Ne metue filia Sion, sicut scriptum est: Ne metue filia Sion, sedens super pullum asinae. Porro haec me necessario fecisse reor, etiam si quamplurima Evangelistarum verba citarim, ut ostenderem dissonantiam, quae est in textu. Tribus quidem in uno, eodemque Domini ad Hierosolymam adventu dicentibus ea, quae multi existimant eadem esse cum his, quae Iohannes etiam scripserit; Iohanne vero haec, quae exposuimus, referente facta fuisse in duobus Domini ascensibus ad Hierosolymam, atque diversis, distantibusque actionibus: enarrant etiam Dominum interim ad diversa loca profectum fuisse. Itaque meum est iudicium minime ostendi posse apparentem dissonantiam, consonam existere his, qui in hisce rebus, nihil,

Ioh. 11. 11, & seq.

Zach. 9. 9.

Αὐτὸν δεδεμένον, ἐφ' ᾧ ὁ Θεὸς πῶποτε αἰδεσθέντων ἐκάθισε, λύσασθε αὐτὸν ἀγάγετε, καὶ ἐὰν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, τί οὗτοι; ὑμεῖς ἐρᾶτε, ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χεῖρας ἐλάττωσάντες δὲ οἱ μαθηταί, * εὐθέως ὡς εἶπεν * x. ii. αὐτοῖς. λυόντων ἢ αὐτῶν ὅτι πῶλον εἶπεν οἱ κύριοι αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, τί λύετε ὅτι πῶλον; οἱ ἢ εἶπεν, ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χεῖρας ἐλάττωσάντες αὐτῶν πᾶσι μάλιστα ὅτι πῶλον ἐπιβίβασαν ὅτι ἰσοῦν. περιουσίαν ἢ αὐτῶν ἕως ἐφ' ἧμενον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδοῦ. ἐξήλθοντες δὲ αὐτῶν ἦδη πρὸς τὴν καταβάσιν τῆς ἕρας ἦν ἑλαίων, ἤρατο ἄπην ὁ πλῆθος ἦν μαθητῶν χαίροντες καὶ ἀγούμενοι ὅτι ἰσοῦν φωνῆ μεγάλη πᾶσι πάντων ὧν εἶδον διωθόμενοι, λείποντες. Βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου. ἐν ἐλαίᾳ εἶρηνη, καὶ δόξα ἐν ἑλισίῳι καὶ πᾶσι ἦν φαρισσαίων ἀπὸ τῶν ὄχλων εἶπεν πρὸς αὐτὸν. διδασκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε. λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἐπιτιμήσωσιν, οἱ λίθοι κεκαίονται * καὶ ὡς κήρσιν, ἰδὼν πῶλον πάλιν ἐκλαύσεν ἐπ' αὐτῶν, & πᾶσι εἶπεν, ἀσπὴν κρημενῶν * ὁ μωλοῖσθε ἰωάννης μὲν κληθεὶς ὅσα τῶν * & αἰθὴν εἰς ἰεροσόλυμα ὁ ἰσοῦς, καὶ ὄντων ἐν τῷ ἱερῷ τὰς πυλῶνας τῶν βίβας, καὶ πρὸς βατὰ, ἐτέεον διηγήμενος ἀποδοῦν τῶν κυρίων εἰς ἰεροσόλυμα, ἑσπῶτα φησι μὲν τὸ πρὸς ἕξ ἡμερῶν τῶν πάσχα ἐν βηθανίᾳ δέσπον, ἐν ᾧ ἢ μὲν ἴα διηγήσῃ, ἢ ὁ λαὸς ἀνέκειτο, τῇ ἐπαύσει ὄχλος πολλὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἱερῶν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰσοῦς εἰς ἰεροσόλυμα, ἔρχεται πᾶσι ταῖα ἦν φωνήσαν, καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπὸ τῆς αὐτῶν, καὶ ἐκείσιν, ὡσπῶν, βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἰσοῦν. ὄντων δὲ ὁ ἰσοῦς ὀνόματι ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῶν, καθὼς ἔστι γεγραμμένον. μὴ φοβῆσθε ἡγχατοῦ σιῶν. ἰδὼ ὁ βασιλεὺς οὐ ἔρχεται κλημενὸς ἐπὶ πῶλον ὄντων. ἑσπῶτα δὲ νομίζω, εἰ καὶ ἐπιτίμησον τῶν λέξεναι κρημενῶν ἦν βιαστικῶν, ἀναστρέφοντες πεποιμέναι, ἑσπῶτα τῶν καταστῆσαι πῶλον καὶ ὄντων ἀπὸ φωνῶν. ἦν μὲν περὶ ἐν μίᾳ τῇ αὐτῇ εἰς ἰεροσόλυμα ἐπιτίμημα τῶν κυρίων λείποντων πᾶσι νομίζομενα πρὸς τοῖς πολλοῖς τῶν αὐτῶν ἦν καὶ ταῖα ἰωάννη γεγραμμένα. τῶν δὲ ἰωάννη ἐν δυοῖν ἑσπῶτα πολλὰ πρὸς εἰς δικαιοσύνην, μετὰ δὲ διηγήσαν, καὶ εἰς δὲ φωνῶν τῶν ἰσοῦν μετὰ ἀδύνατον ἦν πᾶσι μὲν πῶλον τῶν ἰσοῦν ἐν τοῖς ἐκ δὲ φωνῶν πρὸς τῶν πῶλον

ἐπιτίμησον τῶν κυρίων, εἰς ἰεροσόλυμα δὲ ὄντων ἀπὸ φωνῶν γεγραμμένα ἐκλαύσεν ἐγὼ μὲν ἂν ἑσπῶτα μετὰ ἀδύνατον ἦν πᾶσι μὲν πῶλον τῶν ἰσοῦν ἐν τοῖς ἐκ δὲ φωνῶν πρὸς τῶν πῶλον

res, qui sinceritatem, & puritatem pri-
 vatam omni amaritudine, & bili sper-
 nant, etiam lucri infelicitis causa proden-
 tes diligentiam eorum, qui tropice co-
 lumbae dicuntur. Cum igitur reperit Ser-
 vator in Templo, quod est domus Patris,
 vendentes boves, & oves, & columbas,
 & mensarios sedentes, expellit illos, ufus
 flagello e funiculis a se factis, una cum
 oyibus, bobusque venalibus, ipforum
 etiam pecunias congregatas effundens,
 tanquam indignas, quae simul teneren-
 tur, & ipsarum inutilitatem ostendens.
 Subvertit etiam, quae in avatorum erant
 animis, mensas, dicens his, qui colum-
 bas vendebant: Auferte ista hinc, ne
 posthaec in templo Dei vendantur. Ar-
 bitror vero ego Iesum ipsum edidisse si-
 gna, per ea, quae dixit, profundius, ut
 nos intelligeremus significari per haec,
 quod non amplius in posterum perficien-
 dus esset cultus a Sacerdotibus in Tem-
 plo illo, juxta cultus sub sensum caden-
 tes, neque Legem servari posse amplius
 constanter, saltem ut volebant corpora-
 les Iudaei. Neque enim expellente Iesu
 boves, & oves, jubenteque inde auferri
 columbas, futurum erat, ut in multum
 temporis immolarentur boves, & oves,
 & columbae, juxta Iudaeorum morem.
 Sic Iesu effundente nomismata, quae si-
 gurabant homines corporales non ha-
 bentes Dei formas, & impressiones, le-
 gis constitutio, quae veneranda esse vi-
 debatur, propter occidentem litteram
 dissolvenda, effundendaque erat, & ad-
 veniente Iesu, atque utente adversus pop-
 ulum flagellis, transferendum erat sa-
 cerdotium ad eos, qui ex gentibus cre-
 didissent in Deum per Christum a Iu-
 daeis; a quibus etiam auferendum reg-
 num Dei dandum erat genti facienti
 fructus ejus. Fieri vero etiam potest, ut
 naturaliter Dei templum sit anima ra-
 tionis obtemperans; corpore superior
 propter ingentiam sibi rationem exis-
 tens, ad quam e Capharnaio inferne
 posita, nimirum in humilioribus, ascen-
 dit Iesus: in qua reperiuntur terreni,
 antequam a Iesu erudiat, castigetur-
 que, & fatui, & bestiales motus, atque
 ea, quae nos, cum non sint, in bonis
 ducimus, quae expelluntur a Iesu, ra-
 tione contexta ex dogmatibus demon-
 stratiuis, & objurgatorijs, ne anima do-
 tuis Patris sui sit amplius domus mercat-
 us, sed recipiat Dei cultum, qui pera-
 gitur juxta caelestes, spiritualesque leges,
 tum pro sua, tum pro plurium salute.

Απολλοί εἰσι καὶ οἱ τῷ ἀδελφῷ, καὶ ἀκεραῖς,
 ἐξηρησμένοι γε πάσης πικρότητος καὶ ζῆλις καὶ
 φρονητικῆς, καὶ παλαίμαρα κέρδος ἐνεκεν πω-
 διδόντες τὴν ἑστῆ ἑσπικωτέρων λεγομένων πε-
 ρεστερῶν ἐπιμέλειαν. ἐπὶ δὲ αὐτῷ ὄντι ὁ σωτήρ
 ἐν τῷ ἱερῷ, οἶκον τῶ πατρὸς, τῆς τῶν παλαιῶν
 τῶς βόας, καὶ τὰ κύνες, καὶ πικρῆς, καὶ
 τῶς καρματιστῶν κρημνῶν ἀπέλαύνει αὐτοὺς,
 χρησάμενος τῷ ἑκ γυναικῶν ἑστῆ αὐτῷ πεποιη-
 μένῳ φραγλίῳ, ἅμα τοῖς ἑμπορευτικῶν κερσά-
 τῶν, καὶ βουῖν αὐτῶν, καὶ ἐκκαί ὡς μὴ ἄξια
 τῷ συνίχεσθαι τὰ κέρματα, ἀκρῶς αὐτῶν ὅ
 ἄχρηστον ἀναφέρεται τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἑστῆ
 φιλαργυρίων φανερῶν, λόγων καὶ τοῖς τῶν πε-
 ρεστερῶν παλαιῶν, ἅρα τὰ αὐτὰ ἐν τῷ ὄντι, ἵνα
 μηκέτι ἐν τῷ ἱερῷ τῷ θεῷ ἐμπορεύωνται οἱ ἄνθρωποι
 δὲ ἐπὶ καὶ σημείων πεποιημένων αὐτῶν, ἵνα ἑστῆ
 εἰρημῶν βασιλείῃ, ὡς ἐν σύμβολον ἡμῶν νοῦν
 γαρομένῳ αὐτῶ τῷ μικρῷ μάρτυρι τῷ ὄντι
 ὅ ἱερῶν ἐκείνου χρεῖται ἑστῆ ἑστῆ ἱερῶν καὶ
 τῶν ἀκαθάρτων ψυχῶν ἐπιπληρῶνται, μὴδὲ ὅτι νο-
 μῶν πηρῶνται, καὶ ὡς ἐβόλοντο οἱ σωματικοὶ
 ἰσχυροὶ, διωκόμενοι ἐπὶ ἀπαθεί. ἰσὺν γὰρ ἐκθεσ-
 λῶτος τῶς βόας, καὶ τὰ κύνες, καὶ κε-
 λδίοις ἐκείνων ἀφαιρῶν τὰς περὶ αὐτοὺς, ὅτι
 ἐπὶ δὲ βόες, καὶ κύνες, καὶ πικρῆς ἐπὶ
 πολὺ φέρονται καὶ ἰσχυροὶ ἑστῆ ἑμῶν, καὶ οἷον
 τῷ ὄντι τὰ νομισμῶν ἑστῆ σωματικῶν νόμων, καὶ
 μὴ τῷ θεῷ ἐχόντων τῶς χρεῖται, τῶν πε-
 ρεστερῶν ἐκκαί, ἐπὶ ἡ σμῆν ἑστῆ ἑ-
 κείνα καὶ τὸ κτήριον γαρομένῳ νομισμῶν, ἰσὺν
 ἐκκαί, καὶ τῶν καὶ τῷ θεῷ μάστιγι χρε-
 σιμῶν, ἵνα φέρονται, καὶ ἐκκαί, ἵνα φέρονται,
 μετισταμένως τῶς ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῶς δόξῃ ἑστῆ
 ἐστῆν περὶ αὐτοὺς, εἰς θεῶν ἵνα φέρονται περὶ αὐ-
 τοὺς, καὶ ἀφαιρῶν ἀπὸ ἐκείνων τῶς βασιλείας
 τῷ θεῷ, διδομένως τε ἐν ἑστῆ ποιῶν τῶς καρ-
 πῶς αὐτοῦ. διώκονται ὅ καὶ φέρονται ἑστῆ ἡ δι-
 φως ἐν λόγῳ ψυχῆ, ἵνα τὸν συμπεφυκῶτα
 λόγον ἀφοσῶν τῶν φέρονται τῶν σῶματος, εἰς ἡν
 δόξῃ τῶς κρημνῶν, καὶ τῶν περὶ κρημνῶν πα-
 κῆνται, ἀναβαίνει ὁ ἰσὺς, ἐν ᾧ διώκονται
 τῶν περὶ τῶς δόξῃ ἰσὺν παρδύσεως γήνη, καὶ
 αἰόντα, καὶ χαλεπὰ κινήματα, καὶ τῶν νομι-
 μῶν, ὅτι ὄντα δὲ κατὰ, ἵνα φέρονται περὶ αὐ-
 τῶν ἵνα φέρονται * ἐκκαί, ἵνα φέρονται, ἵνα φέ-
 ρον λόγῳ ἀπελάινεται ἑστῆ τῷ ἰσὺν, ἵνα φέ-
 ρον τῶν πατρὸς αὐτοῦ οἶκος ἐμπερῶν ἡ, ἵνα φέ-
 ρον καὶ ἀπολέθῃ τῶν καὶ τῶς ἑστῆ, καὶ περὶ
 ματικῶν νόμων, ἐπιπληρῶνται ἑστῆ σωτηρίας αὐτοῦ τε καὶ πλησίον διεσπῆσαν τῷ θεῷ ὅτι ὅτι

ματικῶν νόμων, ἐπιπληρῶνται ἑστῆ σωτηρίας αὐτοῦ τε καὶ πλησίον διεσπῆσαν τῷ θεῷ ὅτι ὅτι

in semperiternum perstat : adeo ut historia
 presentis loci (si tamen hæc facta fuit)
 ostendat nullis quantumlibet admirabi-
 liter ab ipso factis , atque invitantibus
 ad fidem eos , qui viderunt , virtutem
 nunc editam minorem fuisse : quam e-
 tiam majorem pronuntiare possumus ,
 quam quod in Cana Galilææ sit aqua
 in vinum mutata ; nimirum quod illic
 inanimum materiam mutaverit , hoc ve-
 ro in loco tot myriadum ingenia , præ-
 stantissimaque animæ partes subjugavit .
 Cæterum observandum est matrem Iesu
 dici adesse nuptijs , vocatumque fuisse
 Iesum cum Discipulis suis , neminem ve-
 ro præter Iesum numerari Hierosolymam
 ascendisse , viderique Discipulos etiam
 adfuisse , quandoquidem recordati sunt
 scriptum esse : *Zelus domus tuæ comedit
 me* . Ac fortasse in singulis discipulis
 erat Iesus Hierosolymam ascendens , quo-
 circa non dictum est : Ascendit Iesus
 Hierosolymam , & discipuli eius : quem-
 admodum descendit Capharnaum ipse,
 & Mater ejus , & Fratres , & Discipuli
 ejus . Sed jam cognata huic loco (nimi-
 rum quod eieciti fuerint è Templo , qui
 illud facerent domum mercatus) apud
 cæteros posita consideranda sunt . Ac
 sane videamus in primis , quæ sunt apud
 Matthæum dicentem : Ingresso Domino
 Hierosolymam , commotam fuisse uni-
 versam civitatem , dicentem , Quis est
 hic ? narrantemque ante hæc de asina,
 & pullo , sumptis jussu Domini à duobus
 discipulis ab ipso missis à Bethphage , &
 inventis in vico è regione ipsius existen-
 te : vbi & à duobus discipulis solvitur
 asina antea alligata ; jussis , siquis quid
 illis dixisset , responderet : Dominus his
 opus habet , & confestim dimittet eos .
 Narrat etiam Matthæus per hæc impleri
 prophetiam factam dicentem : *Ecce Rex
 tuus venit tibi mansuetus , & sedens super
 asinam , & pullum filium subjugis* , quam
 apud Zachariam invenimus : & inquit
 profectos discipulos , cum fecissent , quæ
 illis jussisset Iesus , asinam adduxisse , &
 pullum , atque imposuisse super eos ve-
 stimenta sua ; Dominumque illis , nimi-
 rum asinæ , & pullo , infedisse : tum sci-
 licet , cum turba stravit vestimenta in
 via , & alij ab arboribus resectos ramos
 in via sternerent , præcedentibus , ac se-
 quentibus turbis , quæ clamarent : *Osanna
 filio David : Benedictus qui venit in
 nomine domini , Osanna in altissimis* . Ve-
 rumtamen postquam ingressus est ho-
 rum gratia Hierosolyma , commota

σφόδρα ὡς ἀδελφῶν ἑσθ' αὐτῶν γενημένων
 καὶ ἀσφαλεσσομένων ἂν τῆς διότητος εἰς
 πίστιν τὰς πενηνκάδας , ἠρξάμενα ἐμφανῆ
 ἐνεργημάτων δυνάμει πλὴν κτ' Ἐν τῷ ποτῶν ἰσο-
 εἶδον , εἰ γε καὶ αὐτὴ γεγήρηται , καὶ μείζονα
 δ' αὐτῶν ἔστιν ἀποφθίνασθαι τῆς γενημένης
 ἀλλ' ἔν κενῶ τῆς βασιλείας μεταβεβληκό-
 τος ὕδατος εἰς οἶνον , ἢ αὐτῶν ἀλλοτρῶν ὕ-
 δατος ἔστι πλὴν γενημένην , ἐστὶ δὲ ἡ τῆς ἑσθ' αὐ-
 τῶν μετὰ τὸν δευτερεύοντα καὶ ἡγεμονικῶν
 ἀσφατηρῶν κενῶν ὅτι ἐν ἑαυτῶν γὰρ ἡμεῖς ἢ
 μήτηρ τῶ ἰησοῦ ἔστι λέγεσθαι ; κακῶς δὲ ὁ
 ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν . εἰς δὲ πλὴν κενῶν
 καὶ ἀσφατηρῶν ἕδεις πλὴν ἰησοῦ κατε-
 λεκται . Φαίνεται δ' ὕστερον καὶ οἱ μαθηταὶ πα-
 ρόντες , εἰ γε ἐμετὰ τὸν ὅτι ὁ ζῆλος τῶ οἴκου
 σου καὶ ἀσφατηρῶν με . καὶ ἔτι εἰ ἐκείνη τῆ
 μαθητῶν ὁ ἰησοῦς εἰσαβάνων εἰς ἱεροσόλυμα ἦν ,
 ἢ ἄσφατηρ ἢ κενῶν τῶ . αὐτῶν ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα ,
 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν , ὡς ἀπὸ κενῶν εἰς κενῶν
 καὶ αὐτῶν , καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν , καὶ οἱ ἀδελφοί , καὶ
 οἱ μαθηταὶ αὐτῶν . ἦδη δὲ τὰ συζητῶν ὅτι πάντα
 ἐκβεβλήσθαι ἀπὸ τῶ ἱεροῦ τὰς ποιήσας αὐ-
 τῶν οἴκου ἐμπορίων , ὡς τῶν ποιῶν κενῶν
 κενῶν . καὶ ὡς τῶν γὰρ τῶν ὅτι μα-
 τητῶν , ὅς φησιν εἰσελθόντος τῶ κυρίου εἰς ἱεροσό-
 λυμα σπείσθαι πάντα πλὴν πολλῶν λίγιστον ,
 τίς ἔστιν ὕψος ; καὶ ὅτι τῶν διηγήσας ὅτι
 πλὴν οἶνον , καὶ ὅτι πῶλον , λαφύοντα παρὰ τῶ
 τῶ κυρίου , ἵνα δύο μαθητῶν ἀποστέλλωνται
 ἑσθ' αὐτῶν ἀπὸ βηθφαγῆ εἰς πλὴν κενῶν
 αὐτῶν καὶ αὐτῶν κενῶν , ὅπως καὶ λέγει ἑσθ' αὐτῶν
 τῶν δύο μαθητῶν ἢ παρὸν δεδεμένη ὄνος ;
 καλεσθέντων , ἵνα τις αὐτοῖς εἴπη ἢ , ἀπο-
 κρησασθαι ὡς ἄρα ὁ κύριος αὐτῶν κενῶν ἔχει
 καὶ ὅτι αὐτῶν ἀποστέλλει . ἀπαρξάντων δὲ πλη-
 ρῶσθαι παρὸν τῶν ὅτι τῶν γενημένων ἢ
 φάσασθαι . ἴδω ὁ βασιλεὺς ἔρχεσθαι παρὰς ,
 ὅτι βεβηκώς ὅτι ὄνον , καὶ πῶλον ἢ ἑσθ' αὐ-
 τῶν , ἢ ἢ πῶλον ὅτι ἑσθ' αὐτῶν . ὡς
 δὲ παρὸν τῶν οἱ μαθηταὶ , καὶ ποιήσας ὡς
 παρὸν τῶν αὐτῶν ὁ ἰησοῦς ἦμαρον ὅτι ὄνον , καὶ
 ὅτι πῶλον , ἐπέστησαν , φησὶν , ἐπὶ αὐτῶν ὅτι
 ἱμάτια ἑαυτῶν , καὶ ἐπικέντησαν ἐπάνω αὐτῶν ὁ
 κύριος , δὴλον δ' ὅτι καὶ τῶ ὄνον καὶ τῶ πῶλον , ὅτι
 καὶ ὁ πληθὺς ὄχλος ἔφρασθαι τὰ ἱμάτια ἐν τῶ ὄ-
 νω , ἄλλοι δὲ ἐκείσθαι κενῶν ἀπὸ τῶν δέν-
 δρων , καὶ ἔφρασθαι ἐν τῶ ὄνω τῶν παρὸν τῶν
 καὶ ἢ δαβὶδ , βιολογημένος ὁ ἐργαζόμενος ἐν ὄν-
 ω τῶν κυρίων , ὡς τῶν ἐν τῶν ὄνω . πλὴν ὡς ὅτι
 ὅτι ὅτι εἰσελθόντος αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἐστὶν

Matth 2
 5.
 Zachar. 9
 5.

πάσα πόλις λέγεται . τίς ἐστὶν ἔθνος ; οἱ ἄγγελοι , δὴ ἄνθρωποι ὅτι προεβόησαν καὶ ἀγγελωθήν-
 τες , ἀπεκρίθη ὅτις ἐρωτῶσα τίς ἐστὶν , τὸ
 ἔθνος ἐστὶν ὁ προφήτης Ἰησοῦς , ὁ δὲ πρὸς ναζαρέτ
 τῆς γαλιλαίας . Ἐ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς , εἰς τὸ ἱερόν ,
 καὶ ἐξέβηκε πώλους τοῦ πωλοῦντος καὶ ἀρο-
 ραζοῦντας ἐν τῷ ἱερῷ , καὶ τὰς βωπέδας τῶν
 κολλυβιστῶν κατέβηκε , καὶ τὰς καθέδρας τῶν
 πωλοῦντων τὰς ἀεστερας . καὶ λέγει αὐτοῖς . γέ-
 ρασθε , ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ,
 ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ποιήθητε ἀπὸ λαοῦ ληστῶν . πάλιν
 μετὰ δὲ τῶν πέντε τῆς ἰσοετίας μὴ δὲν οἰομένων
 προσεφάδατο γράσονται τὰς μαθητῶν τὸ βίβλ-
 γάλιον , πῶς ἦν τὸ ἐπίσημον πεμφθῆναι τῶν μαθη-
 τῶν δύο εἰς τὴν κατέστηται τῆς βιβλιοθήκης κα-
 μίλιον , καὶ τὴν βίβλιν αὐτῶν δεδεμένον ἔ-
 νον καὶ πῶλον ματ' αὐτῶν λῶσαι , καὶ ἀγαγῆναι
 αὐτὰς . ἡ δὲ ἀξιὸν ἀναγραφῆς ἦν ἡρώδιον τὰ
 ἑπικρατοῦσιν ὄντα , καὶ πάλιν , καὶ εἰσεληλυθῶσι
 εἰς τὴν πόλιν ; ἡ δὲ μετὰ τὴν ἑξέτασιν προ-
 φητιῶν ὁ Ζαχαρίας φησι . χαίρει σφόδρα
 ἡ γὰρ αὐτῶν , κήρυσε ἡ γὰρ ἱεροσολήμην , ἰ-
 δεὺν ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται σοὶ δίκαιος , καὶ σω-
 ζῶν αὐτοὺς . καὶ ἔτι βίβλιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν
 ζύγων , καὶ πῶλον νέον εἰ γὰρ ἡ προφητεία αὐ-
 τῆ τὸ ἑξῆς τῆς βίβλου αὐτῶν διὰ τὸν σα-
 μαριτικὸν μόνον προσελάττει , τὴν ἀναγραφὴν τῆς
 προφητείας σαζέτωσιν ἡμῖν οἱ ἔτι τὸ γράμ-
 ματος ἱεροσολήμων ἔχοντες . καὶ ἔτι βίβλιν αὐ-
 τῶν ἀρῶματα ἐξ ἰφραῖμ , καὶ ἵππον ἐξ ἱερουσα-
 λὴμ , καὶ ἔτι βίβλιν αὐτῶν τὸ ἑξῆς πολεμικόν ,
 καὶ πάλιν ; καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνων καὶ καταρῆξαι
 ὁδῶν ἕως θαλάσσης , καὶ πάλιν διὰ τὸν θαλάσσης
 γῆς , καὶ τὰ ἔθνη ἰσθμὸν ἰσθμὸν ὅτι ἔχοντες κα-
 τὰ τὰς πύλας τοῦ ἱεροῦ ἡμεῖς , ἔξ ἔθνων αὐ-
 τῶν ὁ μαθητῶν . ἀπὸ τῶν τῶν χαίρει σφόδρα
 ἡ γὰρ αὐτῶν , κήρυσε ἡ γὰρ ἱεροσολήμην ,
 πεποίηκε . εἰπατε τῇ θυγατρὶ σιών . ἔπιτεμ-
 νήσθε τὸν προφητικὸν κρησάτωσιν , δίκαιος , ἔ-
 σωζων αὐτοὺς , καὶ εἰπὼν ὡς κήρυκε τὸν ἑξῆς ,
 ἔτι βίβλιν αὐτῶν . ἀπὸ τῶν τῶν ἱεροσολήμων ,
 ἔτι πῶλον νέον ἀναγραφῆς . ἔπι ὄνον , καὶ πῶ-
 λον ἵππον ἱεροσολήμων . ἔτι βίβλιν αὐτῶν διὰ τὸν
 ζύγους ὄν τῆς προφητείας εἰρμὸν τῆς αὐτῆς ἰσο-
 ἀναγραφῆς ἀναγραφῆς , ὅτι βίβλιν αὐτῶν ἡμεῖς
 θλίβουσιν ἀπαιτῶντες πῶς ὁ ἰησοῦς ἐξ ἱερο-
 σολήμων ἀρῶματα ἐξ ἰφραῖμ , καὶ ἵππον ἐξ ἱε-
 ρουσαλὴμ , καὶ ἔτι βίβλιν αὐτῶν τὸ ἑξῆς πολεμικόν ,
 καὶ τὸ ἔξῆς πεποίηκε . καὶ αὐτὰ μὲν αὐτῶν τῆς προφητείας . ἰδοὺ ὁ τὸ μῆκος τῆς ἰσο-
 ἀναγραφῆς , μὴ δὲν ἀξιὸν τῆς τῆς αὐτῆς οἰκονομίας βίβλου αὐτῶν εἰς ὃν αὐτῆς τῆς ὄντα ἔτι πῶ-

A est universa civitas dicens , Quis est hic?
 Et turbæ videlicet , quæ præcedebant , &
 sequebantur , responderunt interroga-
 tibus , dicentes : Hic est ille Iesus Pro-
 pheta : ille à Nazareth Galilææ : & in-
 travit Iesus in templum Dei , & e-
 jecit omnes vendentes , & ementes in templo,
 mensasque mensariorum , & cathedras ven-
 dentium columbas subvertit , & dicit eis :
 Scriptum est , Domus mea , domus pre-
 cationis vocabitur ; at vos facitis illam spe-
 luncam latronum . Interrogemus igitur
 eos , qui nihil ultra historiam propositum
 fuisse rentur Matthæo Evangelium scri-
 benti , quid illud erat perurgens uti mit-
 terentur duo Discipuli in vicum , qui
 erat è regione Bethphage , afinam alli-
 gatam repertam , & pullum cum ea folu-
 turi , & adducturi ad eum . Quid au-
 tem scripture dignum fecit Iesus afinæ
 infidens , & pullo , & ingressus civita-
 tem . Cur autem prophetans Zacharias
 qua de Christo postea everserunt : Gaudete
 valde filia Sion , inquit , annuncia filiam
 Hierusalem . Ecce rex tuus venit tibi ju-
 stus , & servans ; mansuetus , & ascendens
 super subjugum , & pullum novum ? Nam
 si prophetia hæc tantum prædicit id ,
 quod Evangelista corporaliter repræsen-
 tant , consequentiam prophetiæ servent
 nobis , literæ insistentes , sic habentem :
 Excindam currus ex Ephraim , & equum
 ex Hierusalem , & excindetur arcus belli-
 cus , & multitudo ; & pax ex Gentibus , &
 imperabit aquis usque ad mare , & à flu-
 viis usque ad exitus terra , & quæ sequun-
 tur . Sciendum est etiam Matthæum non
 protulisse textum , propterea quod erat :
 Exulta vehementer filia Sion , annuncia fi-
 lia Hierusalem , fecit : Dicite filia Sion ,
 abbrevians illud , quod Propheta dix-
 rat , tacuit , & justus , & servans ipse ,
 cum dixisset , ut positum est , mansuetus ,
 & ascendens : & pro eo quod erat , super
 subjugum , & pullum novum , inscripsit ,
 super afinam , & pullum filium subjugis .
 Quin Iudæi quoque prophetiæ seriem
 cum his quæ de Iesu scripta sunt confe-
 rentes , non vulgariter nos urgent : pe-
 tentes , quomodo Iesus exciderit currus
 ex Ephraim , & equum ex Hierusalem ,
 excideritque arcum bellicosum , ac fece-
 rit quæ sequuntur . Sed hæcenus quidem
 de prophetia : Quod si longitudinem viæ
 prætendent , nihil dignum inventientes
 œconomia Filij Dei in sermone de afinæ

Zach. 9.

& pullo, primum quidem, qui quinde-
 cim stadijs utuntur existentibus parva di-
 stantia, non admodum consentaneam
 defensionem via afferent; deinde vero
 causam nobis dicant, quomodo ad viam
 tam brevem duobus jumentis opus ha-
 beat, *Infedit enim*, inquit, illis. Prae-
 terea illud etiam: *Si quis vobis aliquid
 dixerit, dicitote quod Dominus his opus
 habet, statimque dimittet eos*, non ar-
 bitror dignum esse divinitate Filij Dei;
 ut dicamus tali naturae fatendum esse
 sibi opus esse asina soluta à vinculis, &
 pullo cum ea veniente. Magnum enim
 omne sit oportet, dignumque bonitate
 ejus, quo Filius Dei opus habeat. Ad
 hæc vero plurima turba vestimenta sua
 sternens in via, tolerante hæc Iesu, &
 non increpante, ut perspicuum est ex
 his, quæ alij narrant, nimirum: *si hi
 tacuerint, lapides clamabunt*, haud scio,
 an non ostendant stolidam causam ipsius,
 si nihil aliud ex his declaratur, qui ob
 hæc latatur. Iam ramos ab arboribus
 excisos in via sterni asinis pertranseunti-
 bus, & impedimenta anteponi injuria po-
 tius afficientis, quam excogitata laus vi-
 deri potest. Caterum his similia, de qui-
 bus dubitavimus eorum causa, qui è Tem-
 plo ejeti fuerunt ab ipso, atque etiam ma-
 jora hoc in loco dicenda sunt. In Evan-
 gelio enim Iohannis ementes eijcit, di-
 cente Matthæo, omnes eum eiecisse tum
 vendentes, tum ementes in templo.
 Longe autem major, ut probabile est,
 ementium, quam vendentium erat num-
 merus. Notemus etiam, an non supra
 dignitatem Iesu erat, qui putabatur filius
 esse fabri, omnes è Templo eijcere ven-
 dentes, & ementes; nisi forte, ut etiam
 illic diximus, potentia diuiniore sube-
 git omnes, qui acerbiora apud alios
 Evangelistas, quam apud Iohannem, au-
 diunt. Nam narrante Iohanne illis di-
 ctum fuisse à Iesu: *Nolite facere domum
 Patris mei domum mercatus*, apud alios
 redarguuntur fecisse domum precationis
 speluncam latronum, nequeunte domo
 Patris fieri spelunca latronum, sed eouf-
 que à peccatoribus adducta, ut ipsa fiat
 mercatus domus. Non tantum vero E
 (precationis omnino Patris domus cum
 fit) neglecta latrones etiam suscipiet,
 domus illorum non existens, sed etiam
 spelunca efficietur, res minime facta à
 diligentia architectonica, & rationis
 compote. Atque hæc quidem videre,
 quomodo se habeant, mente, atque in-

Αλλ' ἄρα, πῶς ἂν οἱ ἐν ταῖς βραχίαις
 ἀφ' ἑσθίας ἐπὶ παροχρῶμαί, ἢ πάνυ π
 ἀπολογίᾳ βλάστην κρημῶσι τῆς οὐδ' ἄ. δούτε
 εἶναι δὲ πῶς δύο κτηνῶν εἰς πλὴν ἔπι βραχίαι
 δ' ἔτι οὐδὲν, λεγέμεσθαι ἡμῖν. ἐπεκράσει γὰρ,
 φησὶν, ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐπὶ δὲ ἐν π. εἰς π. ἐ-
 μὴν εἶπη, ἐρῆτε ὅτι οὐκ ἐκείνη ἔχειται ἐξ
 βλάστης ἢ ἀποτέλει αὐτὰς, οὐκ οἰμῶς ἀξίον ἐ-
 τὴν μακάριος τῆς τῆς ἡς δειότητος, ὥστε εἶπεν
 πλὴν τῆλικούτων φύσιν ἔχειται ὁμολογῆν ἔχον
 ὄντος ἀπὸ δεσμών λυομένης, καὶ πάλαι σὺν αὐ-
 τῇ ἐργασίᾳ· δεῖ γὰρ μέγα εἶναι πᾶν, ἢ ἔχειται
 ἐξ ἢ οὐκ ἐστὶ θεῶν, ἢ ἀξίον τῆς χειροποίητου αὐ-
 τῶν. πῶς δὲ τῶν οὐρανῶν αὐτῶν τὰ ἰμῶ-
 πια πληθὺς ὄχλος ἐν τῇ οὐδ' ἄ, ἀνεχόμενος τῆ-
 παν τῆ ἰσοῦς, καὶ μὴ ὑπερβύπτως, ὡς δὲ ἄλλο
 οὐκ ἔστι πᾶν ἄλλοις κημῶν· ἐδὲ ἔπειτα σιωπή-
 σων, οἱ λίθοι κρούσονται, οὐκ οἶδα εἰ μὴ
 βλακείᾳ πᾶσα ἐμφάνισα τῆ ἐπι τῆς οὐρανόθεν,
 εἰ μὴδὲν ἄλλο ἀπ' αὐτῶν δειλῶται, ἐπιφαι-
 νομένῳ, καὶ χρῶσιν ἀπὸ καὶ ἀδύς ἀπὸ τῆς δέν-
 δρον ἐρωτησάται ἐν τῇ οὐδ' ἄ ἔναντι διερχομένων,
 ἐμπόδισα μάλλον δεῖσαι ἀπ' ἐπὶ τῶ ἐρχομένων,
 ἢ ἄν λησμομένῳ ἀποδοῖν ὅσα ἐπὶ ἐπιπρο-
 σαιῶν οὐκ ἔστι τῶ ἱερῶ ἕως αὐτῶ ἐκβαλλο-
 μένων, ταῦτα καὶ ἐπὶ τῆ μίσητα ἐν τῆ δε λέκ * κ. ἔπ
 τῶν· ἐν μὴ γὰρ ἔπ ἱωάννη ἐκβαλλῆ τῶς
 ἀγοράζοντας· ὁ δὲ μεταγενέστερον φησὶν ὅτι ἐξέβα-
 λε πᾶσας τὰς πωλῆνας, καὶ ἀγοράζοντας ἐν
 τῶ ἱερῶ· πολλὰ δὲ ὡς εἶκος ἑκατὸν ἔστι ἀγο-
 ράζοντας πλείων ἢ πᾶσας τὰς πωλῶνας·
 εἰ ἐπιτησάται εἰ μὴ δὲ πᾶσας ἐκβαλλεσθαι
 τῶς πωλῆνας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῶ ἱερῶ,
 πᾶσας δὲ ἀξίωμα τῶ νομιζομένων ἢ τέκτονος
 εἶναι ἐτίθρανεν, εἰ μὴ ἄρα, ὡς καὶ ἐλέγχο-
 μῳ, διουτέρα δυνάμει τὰς πᾶσας ἐπι-
 πασεν, χαλεπώτερον ὅσον ἐπι τῶς λοιπῶν δια-
 γλιτῆς πᾶσας ὅν ἱωάννη ἀκυσθῶν· ὁ μὴ
 γὰρ ἱωάννης φησὶν ἀλλοῖς εἶρησάται ἕως τῶ ἰ-
 σοῦ· μὴ ποιεῖτε ὅν οἶκον τῶ πατρὸς μου οἶκον ἐμ-
 ποεῖ· οἱ δὲ λοιποὶ ἀπίστοι ληστῶν ἐλέγχον-
 ται πεποιητῆς τὸν οἶκον τῆς παροχρῶνης, ἢ χα-
 ρεῦτος τῶ οἶκον τῶ πατρὸς, ὡς τε ἠμέσθαι ἀπί-
 στοῖν ληστῶν, ἀλλὰ μέγιστα τῶσθαι ἕως τῶ
 ἀμφοτέρων φερομένων, ὡς οἶκον ἐμποεῖς αὐ-
 τὸν ἠμέσθαι· μόνον δὲ τῶς παροχρῶνης οἶκος ἢ
 πᾶσας οἶκος τῶ πατρὸς ἢ ἀμελητῆς ἢ ληστῆς
 πᾶσας δεῖσθαι, ἢ γινόμενος αὐτῶ οἶκος, ἀλλὰ
 ἀπίστοῖν, πᾶσθαι ἢ ἕως τῶσθαι ἀρχαῖς
 κῆς, καὶ τοικῆς ἐξέχεται γὰρ ἡμεῖς· * ὁ μὴ τῶ ἰσοῦ ἐξ ἢ ἕως τῶσθαι, ἢ ἀληθῶς
 τῶ

1a. 2. 6.

κῆς, καὶ τοικῆς ἐξέχεται γὰρ ἡμεῖς· * ὁ μὴ τῶ ἰσοῦ ἐξ ἢ ἕως τῶσθαι, ἢ ἀληθῶς
 Ville No
 τῶ

ἔδωκεν τοῖς λέγουσιν ἡμῶς δὲ τὸν χριστόν
 ἔρωμεν, ἵνα ἴδωμεν πᾶσι τὸ πνεῦμα ἡμεῶν
 ἡμῶν, μήτε ἢ καὶ ἡμῶς ἐστὶν πνεῦμα. ἔτι
 ἔτι ἀποστόλων ἡμεῶν ἐστὶν ὁ ἡμεοεικὸν, ὅτι
 ὀφθαλμοὶ, ὅποιός ἐστι τῆς τῆς καλῆς τύμ-
 φως χριστοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλ' ἂν εἴποι ὁ κυμ-
 φῖος. ὀφθαλμοὶ οὐ περιεργαί, τὰ ἀφαισώ-
 μῶτος πῶς τὸ πνεῦμα καὶ ἰσχυρὴν δυνά-
 μιν, ἀλλ' τὸ καὶ τὸ πνεῦμα ὁ ἀγίος ὡς ἀέ-
 ρηται ἐκλυθῆναι ἐπὶ τὸν κύριον, καὶ τὸν ἐν
 ἡμέτερον κύριον. ἀλλ' ἡμῶς ὁ ἄγιος ἔχοντες οὐκ
 ἀποκησώμεθα, ἀλλ' ἀγαθὰς τὰς εἰρημύνας τῆς
 ζωῆς λέγοντες, πρὸς τὴν λαλοῦσάντων αὐτῶν τῆς
 ἀποστόλων εἰς τὸν κύριον πίστεως ἀλάστοροι δυ-
 νάμῶς. ἰσχυρὸς πῶς ἐστὶν ὁ τῶν θεῶν λόγος,
 ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν ἱεροσόλυμα καλεσμένην
 ψυχὴν, ὁ γὰρ ὁ κύριος τῆς μαθητῶν λε-
 λυμένη ἀπὸ τῆς δευτέρας ὄρας. λέγω δὲ τῆς ἀ-
 φελίσι τὸ παλαιῶν ἀφελήκει γράμματα, * σα-
 φηνοῦμένους τὸν κύριον λυόντων αὐτὰ μαθητῶν
 δύο. τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον τὸ ἐκ τοῦ κυρίου ἀναγ-
 ῶν τὰ γραμμάτια, καὶ ἐπὶ αὐτῶν αὐτὰ ἀλλο-
 γήσαντες. καὶ τὸ πνεῦμα μέλλοντα ἀγαθὰ καὶ ἀλλοτρία
 ἀλλ' ἔτι ἐν τῇ σκιά κείμενον πρὸς τὸν κύριον
 δὲ καὶ τὰ πᾶσι πάλαι, τὴν κατὰ τὴν ἀφελήκει, ἐν ἀμ-
 φοτέροις γὰρ ἐστὶν ὁ κύριος ὁ κατὰ τὴν ἡμῶς τὸ
 ἀλλοτρίως λέγοντες, καὶ ἀπελευθεροῦν τὸς κυλιάντας,
 καὶ ἀποκαθάρσας ἐν ἡμῶν πνεύματος λογισμῶς. ὁ κύριος
 εἰς τὴν ἱεροσόλυμα ψυχὴν οὐκ ἔρχεται, ἀλλ'
 ὅτι ἐν τῇ ὀλίγων πῶν πολλὰ ἔτι τὰ πνεύματα
 ἐν παλαιοῖς ἡμῶς λέγοντες ἐπὶ ἐν ἡμῶν ἡμεῶν,
 καὶ ἔπειτα πάλαι ὅσα τὰ ἐπὶ τὸν κύριον. πῶς
 μὲντοι ἀλλοτρίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ τὸν ἴδιον
 κύριον καὶ ἀπελευθεροῦν αὐτὰ τὸ πνεῦμα, ἵνα
 αὐτὰ τὰ ὄραματα μὴ ἀπῆλθον γῆς ἔργα τὸν
 κύριον. ἵνα δὲ τὸ πνεῦμα ἁγίου τῆς τῆς τῆς
 ἀφελήκει οἱ ὄχθοντες αὐτῶν πνεύμα καὶ καὶ οἱ λέ-
 γοντες τῆς γῆρας, ἐκκόπτεσθαι καὶ ἀλλοτρίως
 ἀπὸ τῆς δένδρων, ἵνα βασιλεύσιν ἐπὶ τῆς βίβ-
 λῶς ἐκ κεμερῶν. διὰ τὸ αὐτῶν δὲ οἱ ἀλλοτρίως
 καὶ ἀλλοτρίως αὐτὰ ὄχθοντες ἐκ τῶν ἀλ-
 λοτρίως σιωπῶν, πῶς μὲν διὰ τὴν ἀφελήκει
 * καὶ αὐτῶν αὐτὰ τὸ ἴδιον ἐν τῆς ψυχῆς ἡμεῶν, δὲ ἂν * αὐ-
 τῶν καὶ ἁγίου. πῶς δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τῆς αὐ-
 τῶν ἐν ἡμῶν πνεύμα, ἀλλ' ἡμῶς πολλὰ εἰρη-
 κότως πῶς εἰς τὸ πνεῦμα ἁγίου ἐκ τῶν ὄραμα-
 τῶν. ἀλλοτρίως γὰρ τὸ ζωὸν, καὶ τὸ πνεῦμα
 τῶν.

telligentia vera, data his, qui dicunt:
 Nos autem mentem Christi habemus, ut i. Cor. 2. 16,
 videamus, quae a Deo donata sunt nobis;
 esse credimus supra captum nostrum.
 Neque enim ea animae pars praestantissi-
 ma, principatum quam vocamus, in no-
 bis est pura: sed ne oculi quidem puri
 sunt, quales oportet esse oculos pulchrae
 sponsae Christi, de quibus inquit sponsus:
 Oculi tui columbarum: fortasse innuens
 vim acuta intelligentiae, quam habent
 spirituales, propterea quod etiam super
 Dominum, atque super singulos ipsum
 habentes, Spiritus sanctus, sicut colum-
 ba advenit: attamen sic etiam affectui
 non tardabimus contrectantes dictos vi-
 tae sermones, periculum facere percipien-
 di vim ipsorum diffluentem in eum, qui
 cum fide tetigerit. Est igitur Iesus Dei
 fermo, qui ingreditur in animam, quae
 vocatur Hierosolyma: vectus asina, quam
 Discipuli a vinculis solverunt; vectus in-
 quam asina, hoc est literis Veteris Instru-
 menti simplicibus, quas explanarunt, il-
 las solventes Discipuli duo: altero an-
 anima medelam reducente ea, quae scri-
 pta sunt, ejusque gratia per allegorias
 illa tractante; altero futura, eaque vera
 bona per ea, quae in umbra posita erant,
 edocente. Sed vehitur etiam novo pul-
 lo, hoc est Novo Instrumento: in utrif-
 que enim invenire licet veritatis sermo-
 nem nos purificantem, expellentemque
 cogitationes omnes in nobis vendentes,
 & ementes. Solus autem ad Hierosoly-
 mam, animam non venit: sed neque
 cum paucis quibusdam: multa enim sunt
 in nobis oportet praecedentia sermonem
 nos perficientem, aliaque quamplurima
 ipsum sequentia, nimirum omnia ipsum
 laudantia, & glorificantia: proprium-
 que ornamentum, ac vestem ipsi suppon-
 entia, quo vehicula ipsius terram non
 tangant, habentia cum, qui e caelo def-
 cendit, in se requiescentem. Ut autem
 magis sint supra terram ipsum vehentes,
 nimirum Scripturarum sermones novi,
 & veteres, excindantur rami de arbori-
 bus oportet, ut ascendant super ea,
 quae rationi convenienter sunt exposita.
 Ceterum praecedentes ipsum, ac sequen-
 tes turbae declarare possunt angelicas
 cooperationes: aliquibus quidem praeparantibus illi viam in animabus nostris,
 quibus ipsi honestentur, aliquibus vero
 adventum ipsius intra nos sequentibus.
 Qua de re saepius cum disseruerimus,
 nunc ad hoc testibus non egemus. Ac
 fortasse non ab re assimilavi asinae voces,
 quae circumsteterunt Sermonem, ducen-
 tes ipsum ad animam: nam & animal
 est asina onera gestans, & multum pon-

ὁ γὰρ ἐν τῇ σκιά κείμενον πρὸς τὸν κύριον

* καὶ αὐτῶν αὐτὰ τὸ ἴδιον ἐν τῆς ψυχῆς ἡμεῶν

* καὶ αὐτῶν αὐτὰ τὸ ἴδιον ἐν τῆς ψυχῆς ἡμεῶν

* καὶ αὐτῶν αὐτὰ τὸ ἴδιον ἐν τῆς ψυχῆς ἡμεῶν

Part II.

Z

Cont. 2. 15

15 No

deris, onusque grave, declaratur ex A
 Scriptura, praefertim Veteris Instrumenti,
 ut perspicuum est inspicienti, quae apud
 Indaeos fiunt. Sed non sic pullus, ut a-
 fina, gestat onera, quamvis enim grave
 sit omne onus literae non valentibus id,
 quod spiritus habet, sursum tendens, ac
 levissimum capere, minus tamen oneris
 habet Instrumentum Novum, quam Vet-
 tus. Proinde quosdam novi, qui afinam
 quidem alligatam, esse interpretarentur
 ex circumcissione credentes, quos à mul-
 tis vinculis solvissent hi, qui sincere per
 Filium Dei spiritualiter edocti fuer; pul-
 lum vero Gentiles, qui antequam Iesu
 sermonem suscipere extra omne im-
 positum jugum existentes, nullo coere-
 bantur freno, sed soluti erant, ac vol-
 uptatis amantes. Quamvis autem hi
 non dissenerint de praecedentibus, &
 sequentibus turbis, non improbable tam-
 en fuerit dicere praecedentes esse Mos-
 sen, & Prophetas: sequentes vero san-
 ctos Apostolos; de quibus omnibus,
 quam ingrediantur Hierosolymam, & in
 quam domum habentem multos venden-
 tes, & ementes expulsos à Filio Dei,
 quantum ad hunc sermonem spectat,
 quaerendum est. Ac fortassis haec est il-
 la, quae sursum est Hierusalem, ad quam
 ascendet Dominus, more aurigae regens,
 tum ex circumcissione, tum ex Gentibus
 credentes, praecedentibus ipsis, ac se-
 quentibus vel Prophetis, & Apostolis,
 vel ministrantibus ipsi Angelis (nam
 possunt sic declarari ex praecedentibus,
 & sequentibus ipsum, ut nunc dicitur:)
 quae habebat ante ascensum ipsius eos
 spiritus, qui spiritualiter astutiae in coele-
 stibus dicuntur, vel Chanaanos, &
 Chettaxos, & Amorraeos, & hostes po-
 puli, & omnino alienos, cum illic etiam
 aliquo modo impleri posset prophetia
 dicens: Terra vestra deserta, civitates
 vestrae igni succensae: ipsam regionem ve-
 stram alieni devorant; hi enim sunt, qui
 coelestem Patris domum, Hierusalem san-
 ctam, domum precationis inquinantes,
 speluncam etiam fecerunt latronum, non
 aliorum, quam sui ipsorum, qui argen-
 tum habent adulteratum, dantes acce-
 dentibus obolos, & collyba, vilia, &
 contemptibilia nominata. Hi sunt, qui
 dum cum animabus luctantur, preciosio-
 ra ab illis auferunt, depradanturque praes-
 tantiora, ut dent ea, quae nullius sunt
 pretij. Attamen profecti Discipuli inveni-
 unt afinam alligatam, & non habentem
 Iesum, propter impositum Legi vel-
 lamem, & solvunt. Quin invenitur, &
 pullus cum ea: quoniam utraque ante
 Iesum perierant: dico autem tam eos,

Eph. 6. 11.

Esa. 1. 7.

ἀχθος καὶ φορτίον βαρὺ ἐδηλώθη ὑπὸ τῆς λέ-
 ξειως, καὶ μάστιγι τῆς παραγοιτέρας. ὡς δε-
 λον τὰ ἐφιστάντι τοῖς ὑπὸ ἰουδαίων νομοῦσι.
 ἢ γὰρ ἔτι βαρὺ πρὸς τὸ τῆς γραμμῆς φορτίον
 ἐστὶ, ὃ ἀνώφερον καὶ κερφότατον τῆς πνεύμα-
 τος χωρὴν μὴ διωραμῶσις, ἀλλὰ γὰρ ἐλαττον
 ἔχει βάρους ὃ κερπὸν γραμμάτιον ὃ παρὰ
 εὐπεροῦ. οἶδα δὲ πῶς τίω μὴ διδεδυμένον
 ὄνον ἐξήληφῶς τὴν ἐκ παλαιότητος πισθίον-
 τας, πολλῶν δεσμῶν ὑπὸ τῆς ἡμισίας τῆς λό-
 γου πνεύματι καὶ μεταβηθῆναι δαυδαυ-
 μῶσις, ὃν δὲ πῶλον τὸς δὸς τῆς ἐδῶν, αὐ-
 τῆς ὡρὴν ὡραδὲξῶνται ὃν ἰσοῦ λόγον, καὶ
 ἔξω πῶλον ὅτι κερπὸν ζυγῶ, καὶ ὁ ἀφῆκα-
 τῆς καὶ φιλοπόνον γραμμῶσις. εἰ καὶ μὴ εἰ-
 ῆται δὲ ἔτι τὸς παρὰ τὸς μισθῶ, καὶ τοῖς
 παρὰ τῆς, τὸς δὲ ἐπακοῦθῶσι τῶς ἰερέσις
 δαυδαυλοῖς, οἱ πῶς ἀπῆκτες εἰσέρχονται εἰς
 πόλιν ἰεροσόλυμα, ὅσον καὶ τῆς τὴν λόγον
 χριστιῶν, ἔρχεται πολλῶν, καὶ ἀγροῦ ζῶντας
 πολλῶν, ἐξελθῶν ὡρῶν ὑπὸ τῆς ἡμισίας
 καὶ τῆς ἡμισίας ἰεροσόλυμα, εἰς ἡν ἀναβι-
 βάσῃ οἱ κῶρος, ἡμιόχον τὸς ἐκ παλαιο-
 τῆς, καὶ ἐδῶν πισθίοντας, παρὰ τῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ἀκαλοῦθῶν, ἢ τοῖς παρὰ τῆς, καὶ δαυ-
 δαυλοῖς, ἢ τῆς ἀφῆκῶνται αὐτῶν ἐπὶ ἀγροῦ
 λων. δαυδαυλοῖς γὰρ καὶ ἔτι δηλώθη ὑπὸ τῆς
 παρὰ τῆς, καὶ ἀκαλοῦθῶν αὐτῶν, ἢ ἀγροῦ ἢ
 νῦν. ἢ εἰ καὶ παρὰ τῆς αὐτῶν αὐτῶν τὰς κερπῶν
 πνεύματι τῶς ποιεῖται ἐν τοῖς ἐπῶσις, ἢ
 τοῖς χαναναῖσις, καὶ χερπῶσις, καὶ ἀμωρῶσις, καὶ τὸς
 λοιπῶς πολέμις τὰς καὶ, καὶ ἀπαξῶν τῶς
 ἀλλοτῆσις, καὶ αὐτῶς διωραμῶσις τῶς παρὰ
 τῆς τὰ πληρῶσθαι λεγῶσις. ἢ γὰρ ὑμῶν ἡ-
 ρημις, εἰ πόλις ὑμῶν πνεύματι, τίω χάρεαν
 ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀγροῖς καταδίσσῃ αὐτῶν.
 ἢ τοῖς γὰρ εἰσὶν οἱ τὸν ἔρανον ἢ παρὰ οἶκον ἢ ἀ-
 γροῦ ἰεροσόλυμα, ἐν οἶκον ἢ παρὰ τῆς μολυῶν-
 τῆς, καὶ ἀπῆκτον λεγῶν ποιῶσῃς, ἢ ἀλλῶν ἢ
 εἰ καὶ τῆς, ἀργύριον ἔρχεται ἀδίκῃσι, καὶ δαυδαυ-
 δαυλοῖς, καὶ κερπῶσις τοῖς παρὰ τῆς, διπλῆ καὶ δι-
 κερπῶσις νομίσματα. ἢ τοῖς εἰσὶν οἱ λαμβάνον-
 τῆς ὑπὸ τῆς ψυχῶν, ἐν τῶν παρὰ τῆς αὐτῶν, τῶν
 ημιόπῃς, καὶ συλῶσις τῶν κερπῶσις, ἢ δαυδαυ-
 δαυλοῖς ἀγροῦ. πλὴν παρὰ τῆς οἱ μαθητῶν δι-
 κερπῶσις δὲ διδεδυμένον ὄνον, καὶ λῶσις ἀγροῦ ὃ ὅτι
 κερπῶσις κέρματα τὰς νόμον ἰσοῦ ἢ ἐξῆς.
 ὃ ὃ πῶλον ὃ μὴ αὐτῶς βίβῃς, ἐπὶ ἀμ-
 ωσις παρὰ τῆς ἰσοῦ ἢ ἀπολωρότα, λέγω ὃ οἱ

ἐκ περιούρας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἐδωκέν ἕστερον πι-
 ς-βύστρος· πῶς ἡ ἔπι βίβλος παλιν ἀποτέ-
 λονται μὲν ὁ βήτικα διὰ τὴν ἐν ἰουδαίᾳ εἰς τὴν
 ἱεροσόλυμα αἰαβεβήκων, ὅτι ἀκινδύον εἰ-
 παῖ, μυστικὸν γὰρ ἐχούμενον τῆς πᾶσι τῆς ἀγίων
 εἰς ἀγγέλους μεταβολῆς, ἀποκαλυφθέντος
 καὶ ἐν μὲν τῷ αἰῶνι, ἀποκαλυφθέντος τῆς
 εἰς Ἀθηνῶν ἀποκαλυφθέντος ἀποκαλυφθέντος
 πᾶσι μὲν τῆς κατὰ τὴν αἰῶνα μέλλοντος
 κληρονομήσει τὴν αἰῶνα· εἰ ἡ ἕως ἡ πᾶσι
 τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νεωτέρας γράμματος, οἷς ὁ
 λόγος ἐχρῆται τῷ θεῷ, ἡ πᾶσι τῆς χαλεπῶν
 ἔσται ἀποκαλυφθέντος πῶς ἀποκαλυφθέντος τῆς
 αἰῶνι φημέντος, ἡ μέντοι μὲν ὁ εἰσιδέν εἰς
 ἱεροσόλυμα πᾶσι τῆς ἐν τῆς ἀποκαλυφθέντος
 πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς, καὶ ἀποκαλυφθέντος το-
 γισμῶν· ἐγὼ δὲ οἶμα μὴ μετὰ κῆρυξ τῆ
 ἐπὶ τῶν πᾶσι τῶν, ὅτι ἢ ἡ δεικνύμενος ὅτος,
 καὶ ὁ πᾶσι, καὶ τῶν αἰῶνων· καὶ μὴ γὰρ ὡς
 πᾶσι τῶν ἐν βραχὺ πᾶσι τῆς ἢ πᾶσι ὅτι
 γῆ, ὅτι ἢ ἡ δεικνύμενος καὶ ὁ πᾶσι, καὶ
 ἡ καὶ ἀποκαλυφθέντος πᾶσι τῆς ἕτερος ὁ-
 νόμους καλεῖται· ἀπὸ βιβλίου ἡ ὁ ματ-
 θῆος φησὶ ἀποκαλυφθέντος τῆς ἀποκαλυφθέντος
 πᾶσι ὅτος, καὶ ἐν πᾶσι, ἢ πᾶσι ἢ ἱερα-
 τῆς, οἷος σταθῶν ἐρμηνεύμενος· καὶ αὐτὰ
 μὲν καὶ διδάσκων εἰς τὴν πᾶσι τῆς ματθῆος
 λευτέον, τὸ ὄλοκληρον καὶ αὐτὰ αὐτῶν
 ἕτερος λόγος διδάσκων, ὅτι εἰς τὴν καὶ ματ-
 θῆος ἡμῶν λέγει δίδω, λεχθέντων· ὁ δὲ
 κῆρυξ, καὶ ὁ λευκῶν πᾶσι δεικνύμενος, ἐφ' ὅτι
 αὐτῶν πᾶσι ἀποκαλυφθέντος ἐκείνου, ὅτι φησὶ
 καὶ πᾶσι αὐτῶν τῆς κῆρυξ ἀπὸ τῆς δύο
 ματθῆος, ὅτι πᾶσι ἡ κατὰ πᾶσι τῆς ἐν κῆ-
 ρυξ· ἀποκαλυφθέντος δὲ ὁ κῆρυξ ὅτι ὅτι πᾶ-
 σιν δεικνύμενος πᾶσι τῆς, ἕξω ὅτι ὁ ἀποφύ-
 δω· πᾶσι δὲ ἕξω· οἱ ἀπὸ τῆς ἐδωκέν, οἱ ἡ κατὰ
 ζῆνοι τῆς ἀποκαλυφθέντος, καὶ ἀλλοτῆροι τῆς ἐπαγ-
 λίας τῆς θεῷ, ὅτι τῆς ἀποφύδω, καὶ ἐπὶ ἀπὸ
 τῆς ἢ οἰκίας ἀποκαλυφθέντος, δεικνύμενος τῆς
 ἰδίας ἀποφύδω, καὶ λυόμενος ἀπὸ τῆς ἀποφύ-
 ρημῶν ἀποφύδω τῆς ἡ κατὰ τῆς γινώσκων·
 οἱ δὲ δεσμοὶ τῆς δεικνύμενος πᾶσι, καὶ αἱ ἀποφύ-
 τῆς ἀπὸ τῆς ἡ κατὰ τῆς λέγον ἐλεγ-
 γόμενος ἀπὸ αὐτῶν, ἡ κατὰ τῆς ἀποφύδω τῆς
 ἀπὸ αὐτῶν λέγει δὲ τῆς ἡ κατὰ τῆς ὅτι
 ἕξω, ἀλλ' ἕξω· τῆς γὰρ ἐνδοῦ τῆς ἡ κατὰ τῆς
 ἀπὸ τῆς ἀποφύδω τῆς κατὰ τῆς ἀποφύδω δὲ
 πᾶσι ἀπὸ τῆς δεικνύμενος πᾶσι, ὡς ὁ κῆρυξ
 φησὶ, οἶμα ὅτι οἱ δὲ κατὰ τῆς, ὡς κατὰ τῆς ἀποφύδω
 ἐπὶ οἱ κῆρυξ τῆς πᾶσι ἀπὸ τῆς πᾶσι τῆς

A qui ex circuncisione, quam eos, qui ex
 Gentibus postea crediderunt. Verum
 enimvero dicere quomodo mox rursus
 hi mittuntur, postquam infidens asina
 Dominus Hierosolymam ascendit, dici
 non potest sine periculo, res alioqui my-
 stica, & mutationi sanctorum in Ange-
 los conjuncta, mittendos in futuro se-
 culo, perinde atque illi administratorij
 spiritus, qui mittuntur in ministerium
 eorum, qui hereditatem fortientur vita
 aeternæ propter hæc. Quod si asina, &
 pullus literæ veteres, & novæ sunt, qui-
 bus sermo ille Dei vehitur, haud admo-
 dum difficile fuerit ostendere, postquam
 infederit super illis Sermo, & postquam
 ingressus fuerit Hierosolymam, quomô-
 do remittantur non manentes inter eos,
 qui ejecerunt à se cogitationes omnes
 vendentes, & ementes. Arbitror vero
 ego non frustra etiam vicum, eumque
 sine nomine esse locum hunc, ubi alli-
 gata asina erat, & pullus. Vicus enim
 comparatione totius ornatus, qui est in
 caelo, universa est terra, ubi est alligata
 asina, & pullus: & vicus contentus vo-
 cari absque adjectione alterius nominis.
 A Bethphage vero Matthæus inquit mis-
 sos fuisse, qui assumerent asinam, & pul-
 lum. Sane hæc Bethphage locus est,
 quem (si interpreteris) vocare possis Do-
 num maxillarum sacratam. Et hæc qui-
 dem habuimus, quæ differeremus pro vi-
 rili de his quæ sunt apud Matthæum,
 plenior, atque accuratior sermo-
 nem habituri; nacti commodiorem oc-
 casionem interpretandi Evangelium à
 Matthæo traditum. At Marcus, & Lu-
 cas pullum alligatum, super quem nul-
 lus hominum sedisset, repertum dicunt
 juxta Domini iussione à duobus Disci-
 pulis, quem solutum ad Dominum dux-
 erint. Addit autem Marcus repertum
 pullum alligatum ad januam foris in bi-
 vio: sed quis foris erat, nisi Gentiles,
 extranei à testamentis, & alieni à pro-
 missione Dei; in bivio non sub tecto,
 domove acquiescentes, proptijs pecca-
 tis vinciti, & soluti à prædicta duplici
 scientia familiarium Iesu. Vincula verò
 alligatæ asinæ, & peccata facta circa sa-
 nam doctrinam redarguta ab ipso, qui
 erat janua vitæ, respectu illius januæ vi-
 tæ, non erant intra januam, sed foris.
 Nam fortassis intra januam fieri nequit
 vinculum vitiositatis. Steterunt autem,
 ut Marcus scribit, quidam apud alliga-
 tum pullum, nimirum qui ligaverunt ip-
 sum, ut Lucas scribit; dixeruntque pul-
 li Domini ad Discipulos: Cui pullum sol-

Hib. 1. 14.

* κατὰ
τοῦ
εὐαγγ.

vitis? Domini enim qui subjecerant, & ligaverant peccatorem, iniqui, & exleges sunt, qui respicere nequeunt in verum Dominum liberantem pullum à vinculis ipsorum. Quoniam ergo inquit Discipuli: Dominus illo opus habet, nihil valentibus pravis Dominis respondere, ducunt ad Iesum pullum nudum, & substernunt proprium ornamentam, ut injectis vestimentis Discipulorum infidens Iesus quiescat. Cætera ex his, quæ dicta sunt apud Matthæum, non admodum obscura erunt: nempe quonam pacto veniunt Hierosolyma, & ingressus Templum cœperit eijcere vendentes, & ementes è Templo: vel ut appropinquavit intuitus civitatem flevit super illam, cumque ingressus esset Templum cœpit eijcere vendentes. In aliquibus etenim habentibus in se Templum, eijcit omnes vendentes, & ementes in Templo, in alijs vero non admodum parentibus sermoni Dei tantum facit initium eijcendi vendentes, & ementes. Præter hos vero sunt etiam tertij, in quibus cœpit eijcere tantum vendentes, non etiam ementes. Verum apud Iohannem omnes eijciuntur flagello ex funiculis plicato vna cum ovibus, & bobus. Inspice vero diligenter an alterationes rerum scripturarum, dissonantiaque dissolvi possint tropo anagogico: nimirum unoquoque Evangelistarum diversas actiones τῷ λόγῳ, [hoc est Filij Dei,] describente in diversis animarum moribus: non eadem, sed similia quædam perficientes. Quin differentia etiam illa, quæ videtur esse de ascensionibus Domini ad Hierosolymam apud Iohannem, qui Evangelium, quod in manibus habemus, aliter quàm tres, scripsit, ut exposuimus in verbis ipsorum, sic solum servari potest, Iohanne familia asserente, & dicente, excisis ab arboribus ramis, vel frondibus ex agris, & stratis in via, ramos palmarum multam turbam, quæ venerat ad diem festum, accepisse, & processisse obviam ei clamantem: Benedictus qui venit in nomine Domini; & rex ille Israël. Cæterum ab ipso Iesu inquit Iohannes repertum asellum, super quem sedit Christus; majus quiddam nobis ob oculos ponens per hunc asellum sic tropice dictum, qui beneficium majus accepit non ab hominibus, neque per homines, sed per Iesum Christum. Quin ne Iohannes quidem ipse protulit prophetiam ipsidem verbis, sed pro ea dixit:

Α μαθητάς. ἢ λύετε τὸν πῶλον; κύνες γὰρ οἱ ἀποβάξαστες, καὶ δύνουσι τὸν ἡμῶν κύνες ἀποβάξαστες, οἵτινες ἐδύνασαν ἀποβαλεῖν τὸ ἀληθῆς κύνες ἀφ' ἐλευθέρου τῷ δεισιπῶν τὸν πῶλον. ὅτι πῶλον φασὶν οἱ μαθηταί. ὁ κύνες ἀπὸ χερίων ἔχει; μηδὲν δεικνύουσιν τῶν πτωχῶν κύνων ἀποκρίνας, ἀγνοοῦσιν ἢ ἰησοῦν τὸν πῶλον γυμνόν, ἐπιτίθεισιν τὸν ἴδιον κόσμον, ἵνα τοῖς ἐπιβληθῶσι τῶν μαθητῶν ἰματίοις ἐπιτραπηδαῖς ὁ κύνες ἀπαπαύσῃται. ὁ δὲ δεσιπῶν ἐκ τῶν εἰρημένων πῶλων τῶν μαθητῶν ἢ πῶλον πῆσαι ἀσφαῖ, ἵνα ἐμπνέοντες εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ εἰσέλθοντες εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πωλιῦσας καὶ ἀροαζόντας ἐν τῷ ἱερῷ, ἢ ὡς ἤρξοντο ἰδόντες τὸν πῶλον ἐκλασάν. ἐπὶ αὐτῷ, καὶ εἰσέλθοντες εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πωλιῦσας. ἐν οἷς μὲν γὰρ τῶν ἀροαζόντων τὸ ἱερόν ἐν αὐτοῖς, ἐμβαλεῖν πῶλον. καὶ ἱερόν τὰς πωλιῦσας καὶ ἀροαζόντας ἐν τῷ ἱερῷ. ἐν ἑτέροις δὲ μὴ σφοδρὰ τιμωμένοις ἐπὶ λόγῳ τῷ θεῷ μόνον τὸν ἀρχαῖον ποιῆσαι τὸ ἐμβαλεῖν τὰς πωλιῦσας καὶ ἀροαζόντας. τελεῖται δὲ εἰς πῶλον τὰς τῶν, ἐν οἷς ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πωλιῦσας, ἐπὶ τῶν καὶ τὰς ἀροαζόντας. οἱ δὲ πῶλον τῶν ἰωάννη τῆς ἀμα τοῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς βασιλεῦσι πλάκην ἐκ ἐροῦντος φεαγγίλια ἐμβαλλόντες. ἐπίτησον δὲ ἐπιμελῶς, εἰ δυνατὸν ὡς πάς γὰρ ἐπέλεξας τῶν γραμμάτων, καὶ τὰς διφραφίας διφραφίας πῶλον τὸν τῶν ἀναγωγῆς ἵστον, ἐκείνη τῶν διατηρησάντων διφραφίας φέροντες διφραφίαν τῶν λόγων ἐνεργίας, ἐν διφραφίαις ἔδειξι μυχῶν, ἢ τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ πῶλον πλῆσθα ἐπιμελῶς. καὶ ἡ δεξιὰ δὲ διφραφή τῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἀνοδῶν τῶν ἰησοῦ, πῶλον τῶν ἐν χερσὶν διατηρησάντων ἀναγωγῆς, ἑτέρας πῶλον τοῦ περὶ, ὡς δεξιὰ μὲν τὰς λέξεις αὐτῶν, ἢ τὰ μόνως σάξασαι διώσασαι τοῖς διφραφήσις. περὶ αὐτοῦ ἐπιμελῶς τῶν ἰωάννη, ἀπὸ τῶν καὶ πτωχῶν ἀπὸ τῶν δεισιπῶν κλάδων, ἢ ἐμβαλεῖν ἐκ τῶν ἀρχῶν, καὶ τραυμῶν ἐν τῇ ὁδοῦ, βασιλεῦσι τῶν φοινίκων εἰληφέναι, λέγοντες τὸν πῶλον ἐξελκυσθέναι εἰς τὸ ἱερόν τὸν ἕρποντα, καὶ ἐξελκυσθέναι εἰς ἀπύμνησιν ἀπὸ κεκαυρῶν ἀδολογημάτων ὁ ἐρχόμενος ἐν ὁνομασίαις κύνων, ἢ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰσραήλ. πλῆθι ἵπτος ἰσοῦ αὐτῶν τῶν ἰησοῦ ἀνίστασθαι τὸ ὁράειον, ἐφ' ὃ καὶ ἐξέσαι ὁ χεῖρος, πλῆθι πῶλον τῶν ἰσραήλ.

περὶ τὸν δεισιπῶν ὁ ἀριστὸς περὶ, μείζονα ἀνεργίαν χωρησάμενος τὸν σῶν ἀπὸ ἀειθερίας, ἀπὸ δὲ ἀειθερίας, ἀλλὰ διφραφίαν ἰησοῦ χεῖρος. ἀπὸ δὲ ἰωάννη δὲ αὐτῶν τῶν περὶ αὐτοῦ.

το, δηλ' αυτ' αυτ' το· μη φοβῶ θυγάτηρ σιών, ἰδὼ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεσθαι, κατήλυος, αὐτῆ τῷ μεταβιβαστικῷ ἐπὶ πᾶσαν ἡν, ἐπὶ ἄσπο- ζυγιον, καὶ πᾶσαν νέον· τὸ δὲ· μή φοβῶ ἢ θυ- γάτηρ σιών, ἢ ὅλων εἰρησται· πηλιῷ ἰδωλὸν ἄσπο πόρτων ἐκτιθέντες τῷ προφητικῷ λόγῳ, εἰ μη' χαίρην σφίδρα θυγάτηρα σιών δὲ αὐ- κήϊον· πλὴν ἡ κρείττονα αὐτῆς θυγάτηρα ἱερου- σαλήμ, ἢ μόνον χαίρην σφίδρα, ἀλλὰ καὶ κηρωσθῆν δὲ τῷ βασιλεὺς αὐτῆς ἐρρωμένη τῷ δικαίῳ, καὶ σαζόντος, καὶ παρῆς, ἀλλ' τῷ ἐπιβόσκονα τῷ ἄσποζυγιῳ καὶ τῷ νέῳ πώ- λιῳ· πᾶς γὰρ ὁ διξάμωτος αὐτῶν, σὺ κὲν φο- βηθῆσται τῶς τῆς ἐπεσθόξαν ὠπλισμένων πῖς πηθανοὺς λόγοις, ἀρρωστα ἐφελίμ λεγάμενα, ἄσπο τῷ κρείτῳ ἔξολοθρὸν ἀδύνα, σὺ δὲ τῷ ψῆδδ' ἵππων εἰς σωτηρίαν, ἡλυμμένῳ ἐπιθυ- μάῳ τῶς ἀδυνάτουσ οἰκισμῶν, καὶ πολλὰς τῆς ἐν ἱερουσαλήμ οἰκῆν θαλόττω, καὶ ὅν ὕμῃ λόγοι παροσίζων, ἐπὶ πόντῳ ἔσται δὲ χαίρην ἄ- κήϊον ἐπὶ τῷ ἔξολοθρὸν ἀδύνα, ἄσπο τῷ ὄχ- μῶν τῷ ἄσποζυγιῳ, καὶ τῷ νέῳ πώλιῳ πῆθ ἕξον πολεμικῶν, σὺ κὲν τῆς πεπυρωμῶν ἐε- λᾶν τῷ ἔχθρῳ ἐκρηγόντων τῷ πᾶσα δὲ ἀ- μῶν ὅν ἰσοῦν εἰς τὸ αὐτῶ ἱερῶν· ἔσται δὲ καὶ πηλῆος μὲν εἰρήνης, δὲ τῆς ἐδυνῶν, ἐν τῇ ἱερουσαλήμ τῷ σωτήρος ἐπιδημία, ἀρρωστος τῆς ὑδάτων, ἵνα σωτηρίῃς τῶ κεφαλᾶς τῆς δρακόντων ἐπὶ τῷ ὑδάτος, καὶ πητισμῶν τῶ κόματα πῖς θαλάσσης, φηάνοντες ἵνα τῆς διεκβολᾶν πόρτων τῆς ἐπὶ γῆς ποσὶν ὅ ἡμῶν αὐτῶν ἀλλ' ἀλλ' τῶν ὄντα γεμῶν εἰρησται ἄσπο τῷ κρείτῳ, ἐφ' ὅν σὺ κὲν ἔπι ἀδυσπῶν ἐκλήσει, δεκὲν μὲν ἀνιήσεται τὸ μὴ ἀπὸ πο- τι λόγῳ ἄσποταλῆνα αὐτῶς σὺ τῶ ἐν αὐτοῖς ἐπιδημίας τῶς ἕτερον πεπυρωμῶν τῶ τῶ γὰρ ἀδυσπῶν μὲν σὺ κὲν πῶ καλῶς ἐ- πί ὅν πᾶσαν ἡν, θεκῶν ἡ τῆς ἀλλοτρίων τῷ λόγῳ διωμάμῶν πῖς ἐπιπέτησ, ἐπὶ ὁ πᾶστος τῆς ἀπικαθῶν διωμάμῶν, ἔ ἄσπο τῷ παρῆσ φητή ἡσάα ἐπὶ ὄναν φέρεσαι, καὶ καμῖλων λεγάμεν ἀλλ' τῶ τῶ. ἐν τῇ θλίψῃ τῆ ἐνοχλοῖα λέαν ἔ σκίμωτος ἐκλήσει, καὶ ἕκρονα ἀσπῶν πεπυρωμῶν, οἱ ἕτερον ἐπὶ ὄναν ἐ καμῖλων τῶ πηδων αὐτῶ. πησῶν δὲ πάλιν τῆς φιλῆ τῆ λέξῃ παροσίζωνται, εἰ μὴ κατ' αὐτῶς μετῶντος ἀπὸ δεξῶν γεγενησται τῶ. ἐφ' ὅν ἐδύησ ἕπὸ ἀδυσπῶν ἐκλήσει· πῖς γὰρ πᾶσα ἀδυσπῶν κατῆξεται ἐπὶ πᾶσαν; καὶ

* καὶ ἱερ' αὐτῶ τῶ τῶ ἡμῶν τῶ ἰδωμῶ, δὲ τῶ τῶ ἱερακλίωτος, ὅς ἀπὸ πᾶν ἱεροσολυμα ἀπὸδδν
Tars II.

A Noli timere filia Sion : ecce rex tuus ve- nit sedens super pullum asinae : pro eo, quod est : Ascendens super subjugalem, & pullum novum. Illud vero : Noli timere filia Sion, haudquaquam dictum est. Ve- runtamen cum exposuerint omnes pro- pheticum sermonem, videamus, an non necessario gaudendum sit filiae Sion, at- que hac praestantiori filiae Hierusalem non solum valde gaudere, verum etiam praedicare necesse sit regem suum adve- nientem, iustum, & serventem, & man- suetum, eo quod super subjugalem, & pullum novum ascenderit. Quisquis igitur ipsum receperit, non in posterum formidabit diversa secta homines elo- quentiae viribus armatos, qui curruis Ephraim dicuntur, & a Deo excindi, quique multos ledunt, Hierusalem ha- bitare, & intendere volentes sana do- ctrina : non formidabit etiam equum fallacem ad salutem, hoc est desiderium insanum, & rebus sub sensum cadenti- bus familiare. Adhuc gaudere dignum est, eo quod ab eo excindatur arcus bel- licus, qui vehitur super subjugalem, & pullum novum, non valentibus ampli- us inimici ignitis sagittis adversus eum, qui receperit Iesum in suum templum. Erit autem in Hierusalem multitudo ex Gen- tibus cum pace, Servatoris adventu, im- perantis aquis, ut conterat capita dra- conum in aqua, & ut calcetur vnda maris a nobis pervenientibus usque ad exitus fluviorum omnium, qui sunt super terram. Caterum quod Marcus de pullo scribens a Domino dictum fuisse inquit : Super quem nemo unquam hominum sedit, innuere mihi videtur, quod hi, qui postea crediderunt, nunquam rationi antea se ipsos subdidissent, quam Iesus inter ipsos adveniret. Nam fortas- sis hominum nemo unquam infederat pullo, cum alioqui ex feris, vel ex his potestatibus, quae a ratione alienae erant, aliqua infedissent : quandoquidem divi- tiae adversariorum potentiarum etiam apud Esaiam Prophetam super asinos, & camelos ferri dicantur : In tribulatione, & angustia leo, & catulus leonis, inde etiam volantia genimina viperarum, serentium super asinos, & camelos divitias suas. Provin- de rursus interrogandi sunt, qui nuda litterae sunt intenti, an non iudicio suo frustra scriptum fuisse videatur : Su- per quem nemo unquam hominum sedit. Quis enim, praeter hominem, super pul- los asinorum sedet ? & nos quidem sic. Videamus vero quae Heracleon dicat, in- quiens Domini ascensum ad Hierosoly-

Iohan. 12. 15
Zach. 9. 9.
Psal. 73.
Zach. 9. 10.
Marc. 11. 2.
Esa. 30. 6.

mam significare ascensum à materialibus ad animalem locum, imaginem existentem Hierosolymæ. Illud etiam: *Invenit in Templo*, non dictum fuisse existimans de locis supernis, ne intelligeremus vocationem solam, sine Spiritus ope adjuvari à Domino; existimat enim Templum esse Sancta sanctorum, in qua solus summus Pontifex ingrediebatur, quo etiam proficisci spirituales arbitror illum dicere; vestibulum vero (ubi etiam Levitæ erant) arbitratur notam esse earum animarum, qua inveniuntur in salute extra Pleroma. Adhæc inventos in Templo vendentes boves, & oves, & columbas, & sedentes mensarios dici exposuit pro his, qui nihil gratiæ tribuunt, sed metaturam putant, & lucrum, ingressum extraneorum in Templum; victimas proprii lucri, & avaritiæ causa ad cultum Dei suppeditantes. Quinetiam Iesum à funiculis fecisse flagellum, non ab alio illud accepisse, suo more pronunciat: flagellum imaginem esse dicens potentia, & actionis Spiritus sancti efflantis, & expellentis malos; & inquit flagellum, limum, sindonem, & cætera talia, imaginem esse potentia, & operationis Spiritus sancti. Postea sibi assumit, quod scriptum non est, nimirum quod flagellum ad lignum ligatum erat; quod lignum interpretatus est figuram esse crucis; & inquit hoc ligno consumptos, & deletos alcatores, mercatores, omnemque malitiam. Nec scio quomodo nugans dicat flagellum ex hisce duabus rebus paratum fuisse, quærens quomodo à Iesu factum fuerit illud: neque enim ex pelle, inquit, mortua illud fecit, ut Ecclesiâ prepararet non amplius speluncam latronum, & mercatorum, sed domum Patris sui. Dicendum est etiam id, quod maxime est necessarium, de divinitate ex hoc contextu ipsi Heraclæoni. Nam si Templum, quod Hierosolymis erat, domum proprii Patris dicit esse Iesus, factumque fuerat Templum illud ad gloriam ejus, qui coelum, terramque creavit, quomodo non statim edocemur, non putare Filium Dei alicujus alterius filium esse, quam ejus, qui coelum, terramque condidit? Ad hanc ergo domum Patris Iesu, tanquam existentem domum precationis, etiam Christi Apostoli (ut in illorum Actis invenimus) ab Angelo jubentur profecti stare, & loqui populo omnia hæc vite verba. Quinetiam per portam speciosam illic precaturi, veluti ad domum precationis proficiscuntur: haudquaquam hæc facturi, nisi ipsum eundem cum eo novissent

* σημεῖον ἢ ἀπὸ τῶν ὑλικῶν εἰς τὸν ψυχικὸν τύπον. * χ. α. α. τυχεύοντα εἰκόνα τῆς ἱερουσαλήμ, ἀνάστασιν ἢ κυρίαν. ὁ δὲ ἕρπεν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐχὼ τῶν αἰῶν αἰῶν εἰρησάται, ἵνα τῶν μὴ πτωχῶν κλησὶν μόνων νοουθῆναι πτωχῶς πρὸς τοὺς εὐνοήσαντας ἵνα τῶν κυρίαν. ἠγάπηται γὰρ τὰ μὲν ἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν εἶη) ὁ ἱερόν, εἰς ἀ μόνος ὁ ἀρχιερέος εἰσὶν, ἵνα ὁμοίᾳ αὐτῶν λέγειν τὰς πνευματικὰς χερσὶν. τὰ δὲ τῶν πατρῶν, ὅπως ἔοι τοὶ λυθῆται, σύμβολον εἶη) τῶν ἑξῶ τῶν πληρωμάτων ψυχικῶν, διεισχυμένων ἐν σωτηρίᾳ. πρὸς τούτοις τὰς διεισχυμένων ἐν τῷ ἱερῷ, πεπληνῆτος βοῶν, καὶ ποσειδάων, καὶ ποσειτέρας, καὶ τὰς καταμνήσας κερμασπὰς, ὁ δὲ δέξατο λέγειν αὐτῷ τῶν μὲν χερσὶν διδόντων, ἀλλ' ἐμπορίας καὶ κέρους πτωχῶν ἕξον εἰς τὸ ἱερόν εἰσοδὸν νομιζόντων, τῶν ἰδῆν κέρους καὶ φιλαργειῶν ἔνεκον, ὅς εἰς πτωχῶν τῶν οὐκ ἡσυχίας χερσὶν ἔνεκον. καὶ ὁ φεαργέλιον δὲ πτωχῶν εὐνοήσαντα εὐνοήσαντα τῶν ἰσοῦ, ἵνα πρὸ ἄλλου κερῶντος ἰδὲ ἄρτου ἀπαθῆναι, λέγων ὁ φεαργέλιον εἰκόνα * τυχεύοντα τῆς διωμάμοις, ἔ ἐνεργίας * χ. γ. α. τῶν ἀγαθῶν πνεύματος ἐκφυσῶντος τὰς χερσῶν, καὶ ἦνοι τὸ φεαργέλιον, καὶ ὁ λινόν, καὶ πτωχῶν σιδῶνα, καὶ ὅσα ποιῶντα, εἰκόνα τῆς διωμάμοις καὶ τῆς ἐνεργίας εἶη) τῶν ἀγαθῶν πνεύματος, ἵνα τῶν εἰαυτῶν παροισλαφῶν ὁ μὴ γηραμένον, ὡς αὐτὰ εἰς ἕξον, τύπον ἐκλαβάν εἶη) τῶν εὐνοῦν, ἦνοι τῶν ἑξῶ ἀνηλώσαντα, καὶ ἠφανίσαντα τὰς κυβώτας, ἐμπορίας, καὶ πᾶσι τῶν κηκίας, καὶ ἕκ ἑξῶ ὅπως φησὶν ἦνοι ἐκ δύο τῶν ἐνεργημάτων φεαργέλιον καὶ σιδῶνα εἶη) ἕξον τὸ ὅτι τῶν ἰσοῦ ἠρό μόνος. ἢ γὰρ ἐκ δέμας, ἦνοι, κεχρῶ ἵποισον αὐτῶν, ἵνα πτωχῶν ἐκλαφῶν καὶ σιδῶν ἀνηλώσαντα ὅσα ἐκ ἑξῶ ἀνηλώσαντα, ἀλλὰ οἶκον τῶν πατρῶν αὐτῶν. λιχίτιον ὁ δὲ ἀνακατέπαυον πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἐκ τῶν φησὶν τῶν πατρῶν αὐτῶν. εἰ γὰρ ὁ ἐν ἱεροσολύμοις ἱερόν οἶκον τῶν ἰδῆν πατρῶν ἦνοι εἶη) ὁ ἰσοῦς, ἕξον δὲ ὁ ἱερόν εἰς δέξον ἢ κηκίας ὅτι ἐνεργῶν καὶ πτωχῶν γέρονε, πῶς οὐκ ἀπικροῦς διωμάμοις μὴ ἐπί τῶν πνεῶν νομιζῶν ἦνοι εἶη) πατρῶν ὅτι ποιῆται κερῶν καὶ γῆς, ἦνοι τῶν θεῶν εἰς τὸν οἶκον τῶν πατρῶν ἰσοῦ, ὡς οἶκον τυχεύοντα τῆς παροισλαφῆς, καὶ οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν κερῶντος) παροισλαφῆς ἦνοι, καὶ λαλῶν πτωχῶν πτωχῶν τὰ ἠμῶν τῶν ἑξῶν ἑξῶντος. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὀφείας πύλῳς ἐκείσε παροισλαφῆς, ὡς εἰς οἶκον παροισλαφῆς, παροισλαφῆς) ἐκ αὐτῶν ποιῆσαντες, εἰ μὴ τὸν οἶκον ἦνοι

διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκδηλοῦνται ἐν τῶν ἐκείνων
 ποσειδωνοῦντων· ἀλλὰ καὶ λέγουσι οἱ πρῶτοι·
 τίς ἐστὶν ἡμεῖς ἢ ἀποστόλοι, πῶς ἔστι, ἡ οἱ ἀπο-
 στολοι· ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμεῶν ἤγαγεν ἰησοῦν,
 ὃν ἡμεῖς διεχρήσαμε κρεμάσμενος ἐπὶ ξύλου·
 ἢ ἡδ' ἄλλω ἰσάσῃ ἐκ νεκρῶν ἐξηγηρέ-
 νον ἰησοῦν θεῶν, ἢ τῶν πατέρων, ὃν καὶ ὁ
 χριστὸς ἀπέθανεν ἐν τῷ ἀβραάμ, καὶ ἰσαὰκ,
 καὶ ἰακώβ φησὶν, ἢ, ὅτι οὗτοι νεκροί, δι-
 κὰ καὶ ζῶντες· πῶς ἔστι ἡ οἱ ἀποστολοι, * τὸ ἀ-
 γῆθεν θεῶν τῶν χριστῶν ὁ οἶκος ἦν, ἐμέμνητο B
 αὐτῶν ἐν τῇ ψαλμῷ· ὁ κύριος τῶ οἴκου σου κα-
 ταπαρήσεται με; ἢ καὶ ἡδ' ἐν τῷ παρρησίῃ,
 ἢ ἡδ' ἡ καταπαρήσεται με· ζηροὶ δὲ μέλισσα ὁ
 χριστὸς ἐν ἐκείνῳ ἡμεῶν οἶκῳ τῶ θεῶν, μὴ
 βουλομένης αὐτῶν εἶναι οἶκον ἐμπορεύσθαι, μὴδὲ ἐν
 οἴκῳ τῆς ποσειδωνοῦντος λησῶν ἀσπίδιον, ἀπὸ
 θεῶν ζῆλω τῶν ἡμεῶν, ἐὰν βουλομένης ἐξελ-
 ἰθῆναι τῶν ἡμεῶν ἀπὸ τοῦ ἡραφῶν φωνῶν καὶ με-
 ταφορῶν εἰρηνοφῶν ἀπὸ τοῦ ἀποστόλων, εἰς
 καταπαρήσεται με, καὶ μετ' ὀλίγα· ἢ
 δάξου εἰς τὸ βραχίον μου χεῖρά, καὶ εἰς τὸ
 ἄνω μου ἐπιπέσου με ὄξος, ἀμφότερα ἐν
 τοῖς διασημοῖς ἀναγγελλοῦνται, ἵνα ἐκ ποσει-
 δωνοῦντος λέγεσθαι τῶ χριστῶ, οὐδέ μιν ἐμφανί-
 ονται τῶ λέγοντι ποσειδωνοῦντος μεταβολῶν· σπρό-
 δρα δὲ ἀποσταθμῆται ὁ περικλῆαν οἰεῖται τὸ· ὁ
 κύριος τῶ οἴκου σου καταπαρήσεται με, ἐκ ποσει-
 δωνοῦντος ἐκελθόντων, καὶ ἀναλαθόντων ἑαυ-
 τῶν δυναμειν λέγεσθαι, μὴ διουάμενος ἐν
 εἰρημῶν τῶ ἐν τῷ ψαλμῷ ποσειδωνοῦντος τῆσσι,
 νοούμενος ἐκ ποσειδωνοῦντος ἐκελθόντων, καὶ
 ἀναλαθόντων δυναμειν λέγεσθαι· ἀναλαθόντων
 δὲ ἔστι κατ' αὐτὸν καὶ τὸ· ἔδωκεν εἰς τὸ βραχί-
 ον μου χεῖρά, καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ λέγεσθαι, ἐν τῷ
 εἰρημῶν ἀναγγελλοῦντος ψαλμῷ· ἀλλ' ὡς εἰκὸς
 ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν· καταπαρήσεται με, ὡς μὴ E
 δυναμειν ἑαυτῶν χριστῶ ἀπαγγελλοῦνται, ἢ
 χριστῶ τὸ ἔδος τοῦ ἀποσταθμῆσαν ἀπὸ θεῶν
 καὶ χριστῶ λόγῳ· ἀπεκρίθη δὲ οἱ ἰουδαῖοι,
 ἢ εἶπεν αὐτοῖς, ἢ σιμῶν δεικνύς ἡμῖν, ὅτι
 ταῦτα ποιεῖ; ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἢ εἶπεν αὐτοῖς,
 λύσατε τὸν ναὸν τούτον, καὶ ἐν τρεῶν ἡμέραις
 ἰσχυρῶν αὐτὸν· οἱ σωματικοὶ καὶ τοῖς ἀσθητοῖς

A Deum, qui adorabatur ab his, qui tem-
 plum illud Deo consecrarant. Quocirca
 obediens Deo, magis quam hominibus
 Petrus, & Apostoli dicunt: *Deus patrum*
nostrorum suscitavit Iesum, quem vos in-
teremistis suspensum in ligno: non enim
 ab alio Deo sciunt excitum Iesum ē
 mortuis, nisi à Deo patrum, quem Chri-
 stus glorificans, Abraham, & Isaac, &
 Iacob Deum dicit esse, non mortuorum,
 sed viventium. Atque etiam quomodo
 Discipuli, si domus non fuisset ejsdem
 Dei cum Deo Christi, recordati fuissent
 verborum illorum: *Zelus domus tue com-*
edit me, quæ dicuntur in psalmo sexage-
 simo octavo. Sic enim ponitur in Pro-
 pheta, *comedit*, tempore præsentis, &
 non *comedit* tempore futuro. Diligit
 autem eximie Christus domum Dei in
 unoquoque nostrum, nolens ipsam fieri
 domum mercatus; neque volens, ut do-
 mus precationis spelunca fiat latronum:
 quippe qui Dei zelantis sit filius, si can-
 dido animo tales Scripturarum voces au-
 dimus, à rebus humanis per metapho-
 ram desumptas: ad demonstrandum,
 quod Deus nolit alieni quicquam à vo-
 luntate sua admisceri anime, omnium
 quidem hominum, sed præcipue eorum,
 qui admittere volunt divinissimam fi-
 dem. Attamen sciendum est, psalmum
 octavum, & sexagesimum habentem:
Zelus domus tue comedit, & post pauca:
Dederunt in escam meam fel; & in siti po-
 taverunt me aceto (quæ utraque in Eyan-
 gelijs sunt scripta) ex persona Christi
 dici, nullam personæ loquentis osten-
 dentem mutationem. Valde etiam inob-
 servanter Heracleon illud: *Zelus domus*
tue comedit me, dici putat ex persona
 earum Potentiarum, quæ ejectiones fuerunt,
 & consumptæ à Servatore, non valens
 feriem prophetiæ servare. Nam nobis
 intelligentibus hæc ex ejectionum, & con-
 sumptarum Potentiarum persona dici,
 consequens est iudicio suo, ut ab illis
 etiam dicantur verba illa: *Dederunt in*
escam meam fel; quæ in eodem scripta
 sunt psalmo: sed, ut probabile est, il-
 lum turbavit vox, *comedit* (perinde quasi
 à Christo dici non posset) non viden-
 tem morem Scripturarum hominum af-
 fectus Deo, & Christo tribuentium.

TOMVS DVODECIMVS.

Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei;
 Quod signum ostendis nobis, quod ista fa-
 cias? Respondit Iesus, & dixit ei, De-
 struite templum hoc, & in tribus diebus
 erigam illud.

Corporis amantes, ac rerum sensibilibium, nunc jam mihi videntur in-